

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 29 (708).

LÖRDAGEN DEN 21 JULI 1900.

13:DE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS PRAKTUPPLAGA ..... > 7: 50 IDUNS MODETIDN. MED PL. > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSTID: HVARJE LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRROGATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	--	---	---	---

DEN RULLANDE TROTTOAREN PÅ PARISUTSTÄLLNINGEN.

PÅ »RULLANDE TROTTOAR» TILL »DAMERNAS PARADIS».

VILL MAN i dessa tider något så när ostördt och obehindradt studera Parisutställningens sevärdheter, gäller det att vara morgonkry. Redan vid 12-tiden på dagen börjar trängseln blifva hinderlig, och för hvarje timme, som sedan framskrider, välträningskomassorna allt tätare efter den allmänna nyfikenhetens och skådelystnadens stråkvägar. Snart kan man endast tum för tum armbåga sig fram, olidliga stockningar uppstå, och ordningsmakten måste ideligen afspärra de bygg-

nader och platser, hvilkas lockelser utöfva den mäktigaste dragningen på den tillstörtande menigheten.

Till dessa hör ovedersägligen *Palais du Costume*, och därför hade jag också i så god tid som klockan 10 på morgonen stämt möte med min unga väninna, den finska målarinnan, som lofvat att med sin kvinnliga och artistiska sakkunskaps lykta vägleda min manliga ovetenhets steg genom de helgedomar, som vigts åt apoteoserandet af den kvinnliga dräkten »à travers les âges».

Frisk, rosig och *chic* i sin eleganta pariser-toalett, var hon redan på platsen under Sven-

ska villans altan, när jag, några minuter försenad af de oberäkneliga Seinebåtarne, från Pont de l'Alma svängde in på »Nationernas gata». Redan på afstånd hotade hon mig leende med fingret:

»Punktlig på min post, som ni ser, min herre! Men ni... sjusofvare!»

»Förgrymmas icke på en ödets, eller rättare sagt ångsluparnes lekboll! Till sot och bot bjuder jag nu i stället på en tur på »roulanten», hvarigenom vi häremellan och Kostympalatset, målet för vår expedition, med lätthet vinna igen de förlorade minuterna.»

»Godkännes nådigst! Vet ni, för att ärligt

»KOSTYMPALATSET» PÅ PARISUTSTÄLLNINGEN.

bekänt kort måste jag medge, att jag ännu aldrig vågat mig upp på den där förskräckliga »rullande trottoaren», fast jag nog varit rysligt pigghågad. Men nu, med stödet af er manliga arm, vill jag djärft fresta faran.»

»Faran, säger ni! Ack, du kvinnliga klenmodighet! Det är inte farligare att beklifva trottoaren än att stiga ur sin säng om morgnarne. Kom nu bara, skall ni få se!»

Och beslutsamt styrde vi våra steg upp på gångbron, som spänner sin gröna och gyllene båge öfver Avenue Rapps mynning, för att från dess platform »taga roulanten».

Jag förmodar, att alla Iduns läsare redan så mycket hört talas om det originella samfärdsmedel, som under namn af *le trottoir roulant*, i en vid ringlinie med oafbrutet lopp, glider rundt en stor del af utställningsområdet, att någon närmare beskrifning på dess konstruktion är öfverflödig. Från den fasta perongen stiger man ut på en träbana, som rör sig framåt i sakta fart, och från denna bana på en andra med större hastighet. Härigenom förmedlas öfvergången från vanlig gångtakt till trottoarens största fart på ett nästan omärkligt sätt, och min unga följeslagarinna måste medgifva, att »det inte alls var något farligt», och var inom få sekunder så modig, att hon fullständigt föraktade »stödet af min manliga arm».

Hon gaf mig också snart rätt däruti, att en sådan trottoartur är något bland det allra intressantaste, man gärna kan företaga sig på utställningen. I allmänhet glider trottoaren fram högt öfver marken, mellan trädens lummiga kronor, öfver myllrande gator och vägar, och från dess bröstvärn öppna sig för hvarje ögonblick nya, fängslande vyer öfver utställningens underbara stad med dess otaliga byggnader och palats i all världens växlande stilar. Och på själfva trottoaren vid din sida utvecklas det brokigaste folkliif, ett evigt skiftande panorama af typer, från jordens längst motsatta zoner, dem millionstaden nu samlad och förenat till sitt bullrande världsskådespel.

Allvarlig, majestätisk vandrar arabhöfdingen med afmätta steg i sin hvita turban och veckrika burnus sida om sida med den lifliga parisiskan vid det redingoteklädda boulevard-lejonets arm. Här stimmar ett groteskt äkta par på weddingtrip från någon sydamerikansk »republik för en dag», och deras hvita tänder lysa i ofantliga förnöjelsetegrin mot de ramsvarta negerfysionomierna. Den hårpiskprydda kinesen trycker sig skyggt undan — han finner icke »situationen» just så angenäm i dessa dagar — men den lille snedögde och gulhyade japanen i oklanderlig Londondress rör sig ledigt

och vaket genom vimmel. Beväpnad till tänderna med svärd, dolkar och patrongörldar, som fruktade han i hvarje sekund ett försåtligt öfverfall, posterar här en skäggig armenier, medan en guldhårig miss med den mest ogenerade min i världen midt för hans näsa med sin »Kodak» förevigar den fruktansvärdes bild för någon sida i sin rese-dagbok.

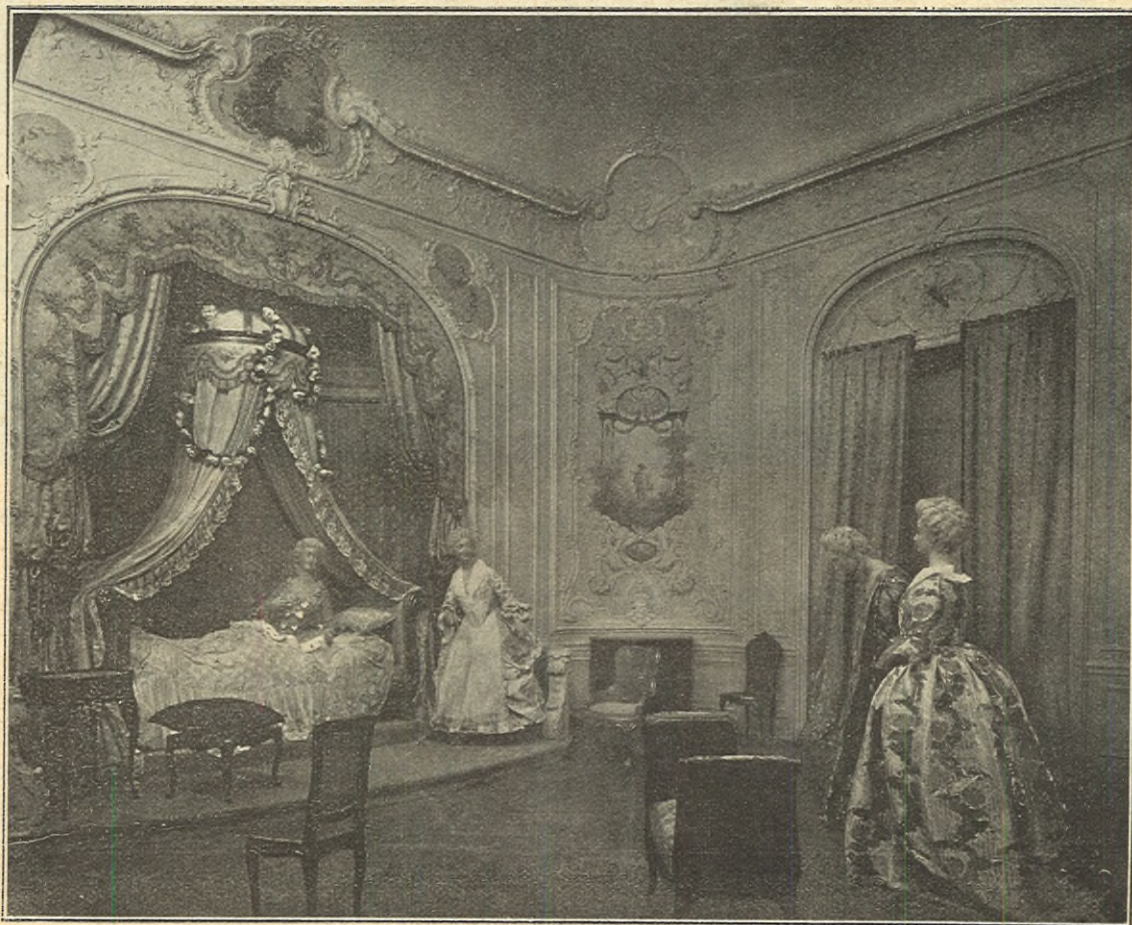
Men nej... minuter och »roulanten» glida snabbt, medan vi fångas af dessa brokiga bilder rundt om oss, och vi äro strax vid vår resas mål. Eiffeltornet, nästan skrämmande jättelikt, reser sig nu alldeles in på oss, och från andra sidan floden skimra Trocadéros tinnar på sin grönskande höjd. Se här — station Champs de Mars! Raskt utaf! Det är lika enkelt som påstigningen. Och ned för trapporna uppnå vi inom några sekunder ånyo terra firma.

Kostympalatset — »Palais du Costume» — är beläget på nedre delen af Marsfältet, till vänster om Eiffeltornet från floden räknadt. Lummiga trädgrupper, sammetsmjuka grasmattor och färgrika blomsterparterrer omgifva den ståtliga byggnaden, en värdig ram till dess glada och festliga arkitektur. Byggnadens midtparti upptages af en höghvälfad, pelarsmyckad portik; längs fasaden å omse sidor uppbära karyatider en balkongartad fris, som smyckas med yppiga guirlander af dagligen förnyade *naturliga* blommor, och högst upp från takets krön tillvinka brokiga vimplar redan på långt håll besökaren en glädttig välkomsthälsning.

Den tanke, som i Kostympalatset tagit en så lyckad och konstnärlig form — tanken att gifva en öfverblick af den kvinnliga dräktens historia i en serie bilder från olika tidevarf allt ifrån antiken intill våra dagar, med fristående figurer i naturlig storlek, iförda tidstroget efterbildade kostymer, och i en miljö af lika troget rekonstruerade accessoarer, möbler och arkitektur — väcktes först i en parisisk skräddarhjärna! Det är nämligen monsieur Felix, en af världsstadens största och mondänaste damskräddare, som har äran af uppslaget, hvilket sedan realiserats med stöd af ett kapitalstarkt bolag på två millioner francs och några af Paris förnämsta konstnärliga krafter.

Portikens praktfulla purpursammetförhänge sluter sig nu bakom oss, och från den brinnande julidagen därutanför befinna vi oss med ens försatta till den ljufva svalkan, den lisande skuggan af en rymlig pelarhall. Redan här begynner serien af de charmanta panoptikon-grupperna — på ömse sidor om den ståtliga dubbeltrappa, som midt för leder upp till den öfre våningen, framställas i sina nischer en scen från det gamla Egypten, Antinö i kretsen af romerska patriciskor betraktande en ormtjusares nervretande föreställning, och en interiör från ett romerskt atrium med dess stolta härskarinnor lägrade kring marmorbassinsens bräddar.

I det vi vika af i sidogalleriet, ägna vi i förbigående en blick åt de galliska kvinnorna från första seklet i deras torftiga hydda och primitiva dräkter, men fångas sedan länge och beundrande framför den glänsande bild från det tionde seklets praktälskande Byzans: »Kejsarinnans hyllning», som upptager denna afdelnings hela midtparti. Inför oss öppnar sig en pelarsal, skimrande af marmor i alla spektrets färger, af guld, mosaiker och ädla stenar. I dess bakgrund leder en bred trappa upp till tronen och framför densamma, i blixtrande diadem och en med äkta pärlor öfversållad mantel, står upprätt den sköna unga kejsarinnan, med majestätisk värdighet mot-

FRÅN KOSTYMPALATSET: »LES VISITES».

SOMATOSE

Erkändt bästa krafthöjningsmedel.

Ökar aptiten i hög grad.

FRÅN KOSTYMPALATSET: EN MODEBUTIK UNDER DIREKTORIET.

tagande hyllningen från de skaror, som vördnadsfullt nalkas henne, böjande sina pannor mot marmorgolvets kalla stenar.

När jag sent omsider lyckas förmå min följeslagarinna, hvars artistöga knappast kan frossa sig mätt på färgers och liniers spel i denna glänsande scen, att slita sig därifrån, fortsätta vi vår vandring förbi kejsar Juliani thermer, där sköna romarinnor löga sina svanlemmar i de parfymerade baden, bevittna hur den heliga Clothilde utdelar sina kärleksgåfvor bland de arna och elända, och kasta en blick in i familjekretsen i ett äkta gammalt feodalhem från det tolfte seklet.

Mer än af allt detta fångas dock min väninnas intresse af de tvänne scener: »Före och efter torneringen», som på ett lika konstnärligt som effektivt sätt inför våra ögon uppväcka det fjortonde seklets riddarlif. Vi se de sköna högättade damerna mönstrande vandra genom de praktfulla gemak, där de täflandes sköldar, hjälmar och lansar före ringrännningen utställas, och efter kampens fullbordan få vi närvara, när segraren knäböjande mottager ärepriset ur sin hjärtedams hand.

Ännu några steg förflytta oss till det sextonde århundradets Venedig. Genom kanalens solglindrande böljor glider den rikt sirade gondolen fram till marmorpalatses tröskel; upp slås portarne, och vid den vördnadsfullt bugande tjänarens hand stiger den stolta patriiskan ombord, strålande i sin praktfulla renässansdräkt af gyllene brokad, af hermelinens snö och pärlors isglitter.

Men det är icke möjligt att i denna knappa skildring dröja vid hvarje särskild af de otaliga bilder ur seklernas häfder, som aftäcktes inför våra ögon, där vi vandrade ur sal i sal genom detta den kvinnliga kostymens förtrollade palats, bilder, som än aflockade min unga följeslagarinna de lifligaste utrop af beundrande förtjusning, än med sin stämning fångade oss, länge och tysta i stilla drömeri. Det är icke möjligt att med döda och bleka ord gifva en föreställning om den slående liffullheten i alla dessa taflo, om de dyrbara stoffernas skimrande färgprakt, om de rika interiörernas minutiösa stiltrohet, om den säkra artistiska urskiljning och smak, som tryckt sin prägel öfver hvarje detalj. Vi kunna endast flyktigt nämna några ur mäng-

den tagna, stanna vid en eller annan af dem, som omedelbarast talat till vår känsla eller vår fantasi.

Snabbt gå vi alltså förbi det lyxfullt lysande skådespel, som kungamötet på *Camp du drap d'or* erbjuder, förbi den sköna Gabrielle d'Estrees ljufva kärleksmöte med den förste bourbonen, förbi den tjusande Marion de l'Orme, den afgudade och den afskydda, förbi den lustiga scen, där Ludvig XIV:s styfkjortlade döttrar öfverraskas af Grand-Dauphin vid den pipa tobak, som de snattat från slottsgardisterna.

Men här — dröj ett ögonblick vid denna typiska sängkamburbild från Ludvig XV:s dagar, af hvilken Idun bringar sina läsarinna en fotografisk reproduktion till ett litet prof på hvad *Palais du Costume* har att bjuda sina besökare. Dess titel är »Les visites». Enligt tidens sed möttager den förnäma damen, ännu i bädden, sina morgonvisiter, och under sänghimmelens rosenguirlander ler hon sitt älskvärdaste välkomstleende mot gästerna, som i pudrade peruker, frasande af siden, under sirliga reverenser skrida fram öfver parkettgolvets spegelblanka tiljor.

Och här — en annan tafla, den vi äfven återge! Vi befinna oss i en parisisk modebutik profvar just framför spegeln ett plym-vajande mästerverk till hatt; den galante beundraren sänder en gillande blick ur sin binocle, och rundt om passa de beskäftiga små modisterna upp med hattar, hattar, hattar i högsta hugg! Som synes, visste äfven den tidens damer att hålla butikbiträdena »varma». Tiderna förändras — men *icke* vi med dem!

Men ännu flere bilder täfla om en plats i minnet. Förtjusande är scenen från Trianon, Marie Antoinette med sina hofdamer på båtfärd i en af parkens säfomvaggade små sjöar. Pikant interiören från »la petite loge» å Operan, utförd efter en gravyr af Moreau från 1776. Skälmskt intagande den täcka gruppen: »De två kyssarne», en hel liten kärleksnovell i revolutionstidens kostym. Lustig friarscenen i 1820-talets ram, liksom doptåget från 1830 utanför den landtliga kyrkan.

Och att en bild sådan som den, hvilken bär öfverskriften »La veille du sacre» — »Aftonen före kröningen» — måste verka som en

fanfar på alla franska sinnen, förstås af sig själf. En salong i empirestilens pompösa prakt; lutad mot spiselkranen den lille mannen, hvars namn fyllde världen, Napoléon, i sin traditionella dräkt, sin traditionella hållning. Inför hans mönstrande ögon och den stora spegelns kristallglas profvar just Joséphine, betjänad af sin hofskräddare och hans biträden, den öfverdådigt praktfulla dräkt, hon i morgon skall bära under kröningshögtidligheten. Som en flod böljar det hermelinbrämde, guldbroderade puspursammetsläpet långt ut öfver den mjuka mattan, och i de svarta lockarne brinna kejsarinnediademets oskattbara ädelstenar. Endast denna dräkt har kostat en summa af 50,000 francs — originalet lär engång ha representerat mil-lionen.

Men jag fruktar, min läsarinna, att ni kanske länge sedan tröttnat följa vår vandring genom *Palais du Costume*. Och likväl skulle ännu så mycket kunna vara att tillägga. Jag är viss att, om ni personligen gjort oss nöjet af edert sällskap, ni icke så snart skulle kunnat slita eder från t. ex. Felix' luxuösa utställnings-salonger, där det sista parisermodets förtrollande mästerverk på den kvinnliga toalettens område inför de besökandes ögon afprovvas på de junoniskt formade lefvande profdockorna. Eller från parisercoifförernas sal, där världstidens ryktbaraste hårartister på ett sextiotal kvinnliga porträttbyster från skilda historiska epoker gifvit prof på sin konst i de vidunderligaste uppläggningar af mörka och gyllene lockar, allt ifrån »coiffure Henri II» intill sista timmans modernaste frisyr. Dock äfven i detta sannskyldiga »damernas paradys» ha mänskliga krafter sin gräns, och jag känner, hur min följeslagarinna börjar hvila allt tyngre på min arm...

»Vet ni hvad,» bryter jag då plötsligt af, »tycker ni som jag, så har allt kroppen rätt att fordra sin lilla tribut efter all denna själens utspisning. Dejenuertiden är inne, och restaurant Champeaux här invid inom själfva Kostympalatsets murar har ett af utställningens allra förträffligaste kök. Hvad säger ni om en filet och ett glas burgunder?»

»Jag säger, att ni i dag sannerligen är de ypperliga idéernas man! Kom, låt oss skynda!» Men då den värsta hungerns kval lyckligen voro stillade och det röda vinet glimmade i våra glas, då höjde den lilla artistkvinnan sitt, nickade mot mig och sade:

»Skrif nu till Idun och berätta, att det stiligaste på hela utställningen, det är ändå kjolarnas palats.»

Och nu har jag gjort det.

JOHAN NORDLING.

EN ROLIG BOK. FÖR IDUN AF E. S.

Säg mig hvilka böcker du läser, och jag skall säga dig hurudan du är.

EN ROLIG BOK — finns det väl en mera vilseledande och oegentlig fras än denna. En rolig människa brukar försätta oss i godt lynne, en rolig dag dröja i vårt minne med en fläkt af lifsglädje och en rolig pjäs stimulera våra skrattnuskler. Men en bok kan vara proppfull af tragiska konflikter — giftermål med »den orätta», kärleksförbindelser med »den rätta», slitningar, brytningar, brott, en hel exposé af alla upptänkliga medel till moralisk bankrutt — och ändå vara rolig. Bara den är skriven med raffinerad skicklighet, intrigen håller läsarens intresse i stigande spänning, och slutet är gjordt med en slående kon-

Uti Brunkebergs Manufaktur-Magasin köpas LÄTTA SORGTYGER Profver bäst och billigast. franko.

FRÅN RIKSDAGSMÄNNENS NORRLANDSFÄRD: GRUPPBILD AF DELTAGARNE UTANFÖR ÖFVERSTE BERGMANS VILLA FJÄLLNÄS I GELLIVARE.
TAGEN AF FOTOGRAFEN BORG MESCH DEN 3 JULI KL. 11,30 E. M.

sekvens, så besitter den alla erforderliga egenskaper för att vara rolig. Men låt författaren ändra plan för sin berättelse, låt honom, i stället för att göra de uppträdande personerna till bärare för rollerna i hans drama, med människokännarens oförfärad blick och med psykologens dissikerknif i sin hand söka att i människans inre träffa roten till hennes lifs konflikter och lidanden, strax upphör boken att vara rolig och våra nerver tåla icke vid den.

Men om också publiken ställer sig något kylig gent emot vissa riktningar inom skönlitteraturen, är det väl å andra sidan få saker, man så kritiskt handskas med som böcker. Man går in i s. k. lånecirklar och låter blindvis sätta i sina händer böcker, som ofta alldeles främmande personer utsett för att senare genom lötteri komma i besittning af ett af dessa litterära alster, som kanske inte är värdt en plats på ens hylla. Man köper med naiv belåtenhet en bok i ett antikvariat, bara därför att den är billig, det gör för resten detsamma hvad det är för en bok — en lika praktisk metod, som att gå till »automaten» för att få en billig smörgås, fastän då väljer man åtminstone mellan salt kött och kaviar.

Och vi kvinnor bära största skulden för allt det litterära slagg, som för närvarande öfversvämmar vår bokmarknad. Vi kosta inte på oss ett ögonblicks betänketid för att utrona, om den bok, som kommer i vår väg, är värd, att vi offra på den våra tan-

kar eller ens våra ögons ljus för några timmar. En och annan till och med lånar sina vänner böcker, som de blygas öfver att ha läst. Hur kan man behandla sina vänner så illa?

Och dock låter ej kvinnan annars så lätt muta sin smak och sitt omdöme. Skulle någon möjligen lefva i den tron, att kvinnan är en i allo förnöjd varelse, så bör ett besök i en hattbutik under vårsäsongen vara nog för att förfaga dylika illusioner. Den som då disponerar ett kvantum öfvermånskligt tålmod, stort nog att öfvervara den långa spegelscenen och bevittna, hur hufvudpersonen profvar alla hattar på lagret och minst sju gånger låter nackspegeln öfvertyga sig om, att rosetten i nacken klär, skall till sist störta ut på gatan med en befrielsens suck och ett dyrt löfte att aldrig mera pröfva höjden, djupet och bredden af kvinnans kritiska gåfvor. Eller om man i vår goda hufvudstad kunde följa spåren af den skara damer, som, mångtaligare än den heliga Ursulas elfvahuntra jungfrur, i korsande linier ständigt slingra sig fram mellan kappbodar och tygbodar och bandbodar, så skulle man få bevisningsmaterial rikt nog att kullkasta en möjlig hypotes om kvinnans oförmåga att välja och välja det bästa. Böcker tyckas sålunda ha råkat i en undantagsställning, som fritager dem från att utsättas för eldprovet af hennes pröfvande blickar, och hvarför? Hon har icke fått syn på sin okunnighet både om lifvet utom och inom henne och

förstår därför icke, hvilken betydelse bokvärlden har för hennes uppfostran.

Bland alla lifvets gåtor är en bland de underligaste den, att vi så oberörda kunna gå fram genom världen, utan att försöka att lära känna den. Ett barn är klokt nog att fråga sig till kunskap om, hvad det icke vet, men vi fullvuxna, vi tänka icke på att lyfta täcket från de mest närstående företeelser. Det faller oss icke in att söka forska ut, hur blomman får sin doft och bladet sin färg eller snöflingan sin geometriska korrekta form, ehuru vetenskapens upptäckter alltid äro oss tillgängliga. Begäret efter vetande får vika för begäret efter njutning, och medan naturens inre, underbara sammanhang fortfarande förblir för oss en tillsluten bok, nöja vi oss med lockande beskrifningar öfver dess yttre skönhet — till uppmuntran för vårt skönhetssinne och — vår lättja.

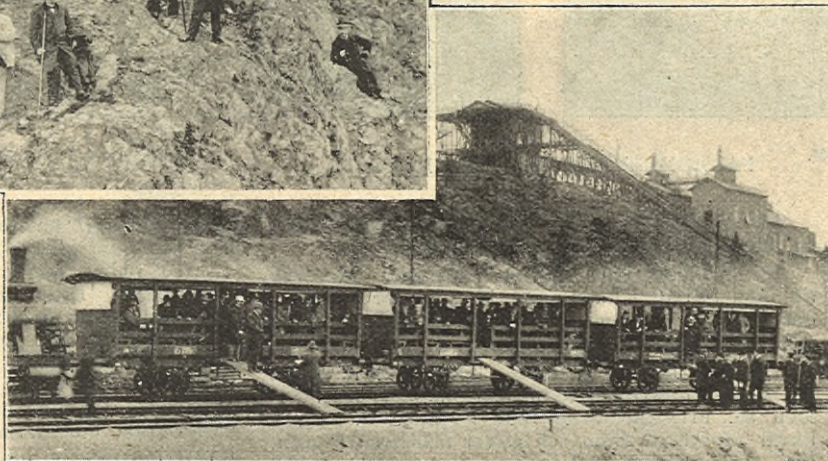
Det är just inte bättre ställt med våra kunskaper på andra områden. Inom historien söka vi fylla våra luckor med »historiska romaner», ungefär med lika tillfredsställande resultat, som om man vid skenet af fladdrande facklor ville försöka bese taforna i ett porträttgalleri, där man endast behöfver draga upp gardinerna för att få in dagens fulla ljus. Men för att få barnet att svälja bäska piller lägger man in dem i söt sylt. Den läsande allmänheten måste framför allt skonans för det, som är »tråkigt», och den allmänna okunnigheten är så väl omhuldad, att ett försök att skingra den

Begär
Sanct Eriks' Eau de Cologne N:o 1900 (triple).

Starkare koncentrerad än N:o 4711; renaste och friskaste vällukt. Bäst är nu Eau de Cologne N:o 1900, från
St Eriks Tekn. Fabrik, Stockholm.

RRÅN RIKSDAGSMÄNNENS NORRLANDSFÄRD:
1. PÅ TOPPEN AF »STATSRÅDET». BORG MESCH FOTO. 2. RIKSDAGSMÄNNENS ANKOMST TILL SVARTÖN. H. TEGSTRÖM & COMP. FOTO.

nästan verkar störande på trygghetskänslan.

Och vår egen inre värld? Göra vi något försök att komma till klarhet med de slumrande gåfvor, som där vänta på sin frigörelse? Hvertill använda vi våra stilla stunder, då vi ha tillfälle att fördjupa oss i oss själfva? Jo, då taga vi fram en »rolig bok», d. v. s. vi upptaga vår dyrbara tid med litterärt nonsens, som drifver ut vår fantasi på små tarfliga äfventyr och stimulerar våra mest lätttrorda sensationer, men lämnar oss innerst så oberörda, som om en bullrande vind gått öfver vårt hufvud. Men om vi ställde samma anspråk på böcker som på umgänge och toge afstånd från det, som är under vår värdighet, så skulle dessa den gröfre diktens banaliteter, som attackera vår råa inbillningskraft och våra nerver, snart förlora hela sin lockelse. Vårt nästa steg skulle därefter bli att välja sådan lektyr, som kan höja vår själfkänsla, vidga vår tanke och rena vår fantasi.

Lifvet är öfverallt omkring oss belagdt med ett skal af trivialitet. Människorna ha gjort en tyst öfverenskommelse att dölja sitt verkliga jag och endast visa den schablontyp, som nationalitet, samhällsgrupp och samtid gillat och stadfäst. Samma tvångströja bäres af stora andar som af små, och de små andarna glädja sig, att de stora äro »som andra människor». Men under konventionalismens snäfva dräkt flyter lifvets fördolda flod, det eviga flöde, där mänskligheten hämtar kraft till framåtgående och förnyelse. Mäktig och djup sväller floden hos de stora andarna, och tidens riktning drifves fram af deras starka strömdrag. Vi, de små andarna, som icke äro med om att styra tidens ström, vi skola närma oss de stora andarna, se ned i deras djup och lyssna till deras böljesång. Vi skola i stilla stunder studera dem i deras verk, ställa våra tankar inför deras tankar och vår själ inför deras själ.

Böcker ha vi fått för att komma i kontakt med det stora och sköna, de lämnat oss i arf, för att genom dem läsa oss in i

våra egna tankar och vända bladen i vårt eget sjäslif. Ju djupare vi tränga ned i vår egen personlighets värld, ju bättre förstå vi hvad vi behöfva för vår utveckling, det må gälla vår intelligens eller vår själ. Och lika ofelbart som trädrötterna draga till sig just de jordens safter, som ge styrka och skönhet åt trädets växt, lika instinktivt

sade plastiska gester tillförsäkra honom en värdighet, som imponerar. Än mäktigare blir intrycket, då han med stark manlig stämma direkt vänder sig till åskådarna med uppmaningen: Kasta dig neder, du af Guds förbannelse drabbade släkte, och åskåda allt med helig förvåning!

Midtridån går nu upp. Vi skåda *paradisets lustgård*, där Adam och Eva bäfvande fly inför ängelen med det brinnande svärdet. Som en försonande bild följer därpå »*Korsets tillbedjan*», människoskarnas böjande sig i stoftet inför korset, frälsningens symbol.

Därefter vidtager själfva handlingen med *Frälsarens intåg i Jerusalem*. Där kommer han, ridande på en åsna, förd af Johannes. Nu är han ute i det skarpa dagsljuset. Det hvilar lugn och helig öfver hans drag. Det långa vågiga håret framstår ljusst mot de omgifvandes svarta lockar. Han har ej heller bergsbons mörka hy, utan inkarnerar en ljus, ren uppenbarelse, sådan man vill tänka sig människoknes son, fri från hvarje spår af passion. När tåget stannar, talar Kristus till folket med stilla värdighet.

Inne i templet pågår en liflig handel. En förunderlig rörelse och lif gör sig gällande i det stumma spelet. Kristus vänder sig vredgad mot de köpande och säljande.

»I hafven gjort mitt hus till en röfvarkula,» så lyda hans bestraffande ord. Han är nu ej det stilla lidande offerlammet. Här åligger det honom att vidmakthålla Faderns ära, och helig vrede kullstörtar han hvad som befinner sig i hans väg samt tager ett rep och jagar alla ur templet. Midt under allt detta larm höres barnens sång:

»Hosianna Davids son! Välsignad vare han, som kommer i Herrans namn!»
Och med palmkvistar i händerna följer folket Kristus.

Prästerna stanna kvar, häpna öfver Jesu djärfhet, köpmännen störta in uppretade, man rådslår.

Nu möter oss ett berglandskap, där vi se Jacobs söner lägrade, rådslående om Josefs försäljande.

Senare befinna vi oss åter i Jerusalem, i Kaifas marmorpalats. I den bortre delen af en sal se vi på en upphöjning Kaifas. Bredvid honom sitter Hanna, en gammal, gråskäggig man, hvars brutna stämma vittnar om en hög ålder. I närheten står Natan, en af de skriftlärd m. fl.

Man rådslår om sättet att kunna fångsla Jesus af Nazaret, som kallar sig Messias, Guds son.

I en följande scen befinna vi oss hos Lazarus i hemmet i Betanien. Frälsaren reser sig från marken. Det ligger fortfarande något ljusst öfver denne Kristusframställare. Medan Marta mera passivt står bredvid, kastar sig hennes syster Maria ned för Frälsarens fötter. Men hon är en ljus, älsklig varelse. Då Kristus betraktar den vackra knäböjande kvinnan, ser man hos honom det passionsfria uttryck, som ger till känna, att mänsklig kärlek ej vore tänkbar för honom. Han är den öfver alla lidelser stående gudasonen.

Nu se vi ett österländskt konungapalats. Konung Ahasverus, stående på tronens öfre trappsteg, räcker handen åt Ester, som står färdig att intaga platsen vid hans sida. Den förskjutna Vasti, som ligger på knä nedanför tronen, sträcker förtviflad händerna

komma vi då att välja just de böcker, som tillföra oss andlig näring. Vi låta ej längre nöja oss med förströelselektyr, som roar oss, utan törsta efter böcker, som göra oss visare, lyckligare och bättre än förut.

PASSIONSSPELEN I OBERAMERGAU SOMMAREN 1900. FÖR IDUN AF FANNY CEDERBLAD.

FORTS. OCH SLUT FRÅN FÖREG. N.R.

DEN YTTRE RIDÅN går upp. Från de långa pelargångarna å omse sidor om scenen inträder kören, iklädd vackra grekiska dräkter. Den ställer sig i en lång rad längs hela scenens bredd, som den fyller upp. I den reslige mannen med det silfverhvita skägget, som står i midten liksom behärskande de öfriga, igenkänna vi Joseph Mayr. Hans ståtliga hållning och hans väl afpas-

PRINCESSAN MARGARETA. EFTER EN NYTAGEN FOTOGRAFI AF PRINCESSAN THYRA AF DANMARK.

PÅ MARGARETADAGEN.

MMARGARETADAGEN var det i går. Med anledning däraf bjuda vi i dagsnumret våra läsarinor på en nytagen bild af den nu ettåriga prinsessan Margareta.

Det näpna porträttet är taget å Parkudden af prinsessan Thyra af Danmark och af den furstliga amatörfotografen välvilligt ställt till Iduns förfogande.

FRÄLSARENS INTÅG I JERUSALEM.

PASSIONSSPELEN I OBERAMMERGAU.

KRISTUS INFÖR PILATUS.

mot konungen. Pager förkunna med gyllene basuner Esters val.

Kristus med sina lärjungar är på väg till Jerusalem, som synes i förgrunden, omgivet af den höga stadsmuren. Lärjungarna uppmana förgäfvat mästaren att nedslå sina fiender och bilda ett världsligt rike.

Frestaren kommer. En anseelig belöning lovas Judas, om han vill omtala, hvar mästaren kan anträffas. Judas tvekar, men låter sig frestas.

En annan scen visar oss Israels barn i öknen. De synas oräkneliga. Mot en bakgrund af höga, kala berg framstå grupper, placerade på olika höjder. Allas händer sträckas mot himlen för att emottaga det därifrån som snöflingor sakta nedfallande manat. Framst bland folket står Moses, en åldrig man med långt skägg och med hornen, styrkans sinnbild, på hufvudet, där de bilda ett slags furstligt diadem. Han tyckes inspirerad, där han står med blicken riktad uppåt. Man förstår, att denne mans bön måste genomtränga skyarne, att det är han, som så att säga nedkallar det fallande himlbrödet.

Vi förflyttas nu till nattvardssalen. Kristus två lärjungarnes fötter. På något afstånd höres en sakta sång. En tjänare följer mästaren och gjuter vatten öfver lärjungarnes fötter, hvarefter Kristus torkar dessa. Sakta, mildt gör han det, enkelt och naturligt och likväl med värdighet.

Det ligger en stilla sorg öfver det hela. Detta var den sista kärlekstjänsten Jesus bevisade sina lärjungar. Man känner, att afskedet stundar.

Snyftningar höras bland åskådarna i salongen. »Majestätiskt!» utbrister en och annan.

Själva nattvardsstunden är inne. Kristus väl-signar brödet, höjer det mot himlen, gifver det åt sina lärjungar, liksom räcker han dem sedan kalken med vinet.

Därefter talar Kristus sorgsen om förrädaren, i det han säger: »Måste jag då säga det? En af eder skall förråda mig!» Sedan vänder han sig till Petrus och talar om hans blifvande förnekelse. Nu är det ej längre människans vi höra, utan siaren. Med samma lugn räcker han Judas brödet, sägande: »Det du gör, gör snart!» Judas synes bestört, skyndar ut.

Nu träder Kristus fram, ljuset faller på honom, han uppstämmer med lärjungarne en lofsång. Sedan talar han till dem för sista gången, i det han kärleksfullt ger dem förmaningen: »Den, som mig älskar, han hålle mina bud.» — Inbördes kärlek och endrätt skall vara kännetecknet på hans lärjungar. Vål går han ifrån dem, men han lämnar dem ej. »En liten tid och I skolen icke se mig;» men denna skilsmässa är ej evig; han skall hämta dem till sig; han går blott för att bereda dem rum.

Efter några smärre scener, framställande dels hur Joseph säljes af sina bröder, dels hur Judas af det höga rådet tubbas att för trettio silfverpenningar förråda sin herre och mästare, förflyttas åskådaren till Getsemane, hvarest Kristus, åtföljd af Petrus och Johannes, kommer fram i förgrunden. »Bedjen och vaken, att I icke fallen i frestelse,» lyda hans manande ord. Medan lärjungarne stanna här, går Jesus afsides till en något högre belägen grotta. Längst borta synas de öfriga lärjungarne sofvande.

Då Kristus framkommit till grottan, kastar han sig ned på marken, enkelt utan effektsökeri, utan stora teatergester. Man känner, hur han tynges af lidandet, som blir allt starkare, ju mer människan koncentrerar det inom sig.

Under allt detta förnimmer man det annalkande ovärdet i naturen. Himlen har mörknat, tunga hänga skyarne öfver bergen.

Då med ens synes bredvid den lidande Frälsaren en ängel, medförande hopp och hugsvalelse.

Han kommer åter till sina lärjungar. Man ser att lugn inträdt i hans själ. Han samlar dem alla omkring sig. »Stån upp, låtom oss gå. Se den, som skall förråda mig, är nära!»

Plötsligt höres vapengny. Krigsknektar störta in. Allmän förskräckelse inträder bland lärjungarne. Men sel krigsknektarne falla på knä. Judas går likväl oförväget fram och gifver mästaren kyssen. Man ser intrycket af Jesu ord, man förstår, att tillfalle till ånger ännu måste erbjudas den trolöse, hvilken nu flyr som vore han förföljd.

Kristus fångslas. Händerna räcker han frivilligt att bindas. Han går ut som en fånge, men man skulle trott honom vara en konung, följd af sina slafvar.

Vi äro åter på Jerusalems gator.

Här kommer Kristus som fånge, fördd af krigsknektarne, hvilka smäda honom och slå honom gång på gång. Efter ett kort förhör af Hannas bortföres han, därvid ytterligare en trupp krigsknektar förenar sig med eskorten. Ofantligt effektfull är denna passage öfver scenen. Kristus i midten med höguret hufvud, omgifven af denna påtvungna livvakt i blänkande rustningar, hvilka starkt glimra i det skarpa dagsljuset. De försvinna in på en af dessa gator, hvilkas utmärkta perspektiv gifver det hela ett sken af verklighet.

För våra blickar öppnar sig en sal, hvars väggar äro prydda med dyrbara mosaikanläggningar. I midten sitter på en tron Kaifas, omgifven af åtskilliga medlemmar af rådet. Kristus införes och anklagas. Han tiger.

Slutligen reser sig Kaifas och frågar i högtidlig ton, bugande sig, liksom de öfriga, vid uttalandet af Jehovahs namn: »Är du Messias, Guds son?»

Då talar Kristus: »Du sade det, jag är det.» — »Han har hädat Gud!» utbrister Kaifas, sönderslitande sina kläder.

»Han är saker till döden,» lyder det enstämmigt från rådet.

Från förgården till öfversteprästens palats öppnar sig en djup pelarsal, med tunga, hvarandra korsande hvalf. Krigsknektarne hafva slagit sig ned kring elden. Johannes, som går förbi, inbjudes att taga plats. Han inför Petrus. Denne förnekar sin Mästare. Då kommer Kristus, fördd som en fånge. Han ser på Petrus. Var det ej detta han förutsagt. Petrus döljer ansiktet i sina händer i djup sorg, en sorg sådan som en människa aldrig själf kan öfvervinna. Men Kristi blick, ehuru förebrående, hade gifvit hopp om förlåtelse och väcker till ånger. Så blir Petrus upprättad, men minnet af hans förnekelse skall följa honom till hans dödsstund.

Vi se åter en pelarsal, bakom hvilken skymtar det i mörker höljda landskapet. Kristus, som sitter med förbundna ögon, hånas af krigsknektarne. Men ännu i sin förnedring framträder han som den öfver människorna stående Mästaren.

Den ljuslockige Abel ligger död vid offeraltaret. Den vilde, svarte Kain ser förtrivlad på sitt verk. Var det väl detta han velat!

Judas ångest drifver honom ännu en gång inför det heliga rådet. Är det väl möjligt, att det förfärliga skall ske? Han måste hafva visshet. Svaret lyder, att, hvad som hända skall, har han själf framkallat.

»Så skolen I dragas ned med mig i afgrunden,» ryter han utom sig, slungar pengarna ifrån sig och störtar ut.

Kristus införes inför det nu fulltaliga rådet. Han

svarar ej annat än för att bekräfta, att han är Gud. Han vill intet göra till eget försvar.

Den redan fälda domen bekräftas: »Han har hädat Gud. Efter lagen skall han dö.» Utslaget kan lugnt fällas, ty folket är uppvigladt mot honom. Något upplopp har rådet ej att frukta.

Scenen förändras. Vi se Judas irra omkring i skogen. — Hvad har han gjort! — Denna tanke upphör ej att pina honom. Minnet af Mästarens kärleksfulla omvårdnad står lifligt för hans själ. Hvarför lyssnade han ej till hans varnande ord. Förrädare? Skulle han förtjäna detta namn? Han känner själföfrebrärelsens tärande mask. Förtrivflans ångest fattar honom. Han kan ej uthärda detta.

Af feghet, af fruktan för ett själföfvalladt lidande dödar han sig själf.

Hela det lysande rådet har samlat sig utanför Pilati palats. Kristus införes. Pilatus kommer ut.

Han gör intryck af en äkta, något rå romersk krigare, med sitt gyllene pannband, den gyllene brynjan, som skarpt framträder mot den röda sammeten därunder och den hvita guldbroderade sidenunderklädnaden. Kristus i sin enkla, i mjuka färg-toner hållna dräkt, bildar en ljuflig kontrast till den lysande romaren. Det hvilas frid öfver hans drag. Man förstår sanningen af hans ord: »Mitt rike är ej af denna världen.» Man känner det intryck hans stilla värdighet måste utöfva på den råde krigaren. Pilatus förklarar hans oskuld.

Prästerna förnya sina yrkanden om straff. Kristus betraktar dem medlidamt. »Ja, I måsten så göra,» säger hans blick, »ty mitt verk måste fullbordas.»

Efter att hafva stått inför Herodes föres Kristus åter inför Pilatus. Man får intryck af slaktoffret, som ledes af och an efter människornas godtycke. Där han står nedanför trappan till palatset, faller dagsljuset skarpt på det långa böljande håret, som nu förefaller än blondare än vanligt. Det är liksom en antydning om en helgongloria. Nu bortföres han för att »näpas och släppas.»

Kristus har blifvit gisslad. Blottad, med endast ett kläde kring midjan, är han bunden vid en pelare.

En krigsknekt påtager järnhandskar, fattar törnekronan och sätter på hans hufvud. Två långa käppar läggas i kors däröfver, de fyra krigsknektarne hänga sig därpå, kronan tryckes ned. Man nästan känner offerets smärta. Jesu hufvud faller ofrivilligt tillbaka.

Vi förflyttas till en gata i Egypten. Midt genom en jublande skara föres i en praktfull bärstol den mäktige Josef, ledsagad af tjänare, som med lysande påfågelsfjädrar tillfäkta honom svalka. Alla händer sträckas mot den, som här äras som en konung.

Vi äro åter i Jerusalem. Folk strömmar från en mängd olika gator in på en öppen plats. Öfverallt skönjas anförare, som uppvigla folket.

Kristus föres ut från Pilati palats. Iklädd den röda manteln och med törnekronan på det långa vågiga håret, blir han stående i midten af den höga trappan. Öfverst synes Pilatus med en lysande eskort, längs efter trappan stå romerska krigsknektar i blänkande rustningar och nederst den brokigt böljande hopen.

Pilatus har missräknat sig, då han trott sig medels gisslingen tillfredsställa folkets yrkan på straff. Detta är dem ej nog. Ropen: »Korsfäst! Korsfäst!» blifva allt ifrigare. Folkmassan blir allt vildare.

Då kören framträder, höras klagande toner. Vi se förebilden till korsvägen: Isak följer sin fader, lastad med riset till bålet, hvarpå han skall offras.

Ett verkligt delikat

KAFFE

som dessutom ställer sig både drygt och billigt

HUSMÖDRAR!

är GRAFSTRÖM & C:os ångrostade
i Stockholm
Regeringsgatan 31
Storkyrkobrink. 8
Götgatan 9

KAFFE

de förmåsta
specerister
i Stockholm och
landsernten.
samt hos

Därpå följer förebilden till Kristus på korset: kopparormens upphöjande bland Israels barn i öknen. I förgrunden synes en jättelik afgudabild. Moses förmår folket höja blicken till kopparormen — förebilden af Messias.

Vi återvända till Jerusalems gator. Där nalkas Jesu moder, ledsagad af några fromma kvinnor, förtviflad sökande sin son. Ingenstädes står han att finna.

Nu höras vilda rop. Där kommer ett långt tåg utefter gatorna. Kvinnorna närma sig för att se.

»Min son!» Ja, sonen är funnen — men hur! Som en usel förbrytare drifves han framåt, bärande sitt kors. Och se, han dignar därunder! Kan moders hjärtat lida bittrare än genom och för detta barn, hon skulle vilja bespara all smärta? Simeons förutsägelse hade gått i fullbord: hon kände svärdet genomborra hjärtat.

Vi nalkas den sista stunden, vi vänta med bafvan, hvad som komma skall.

»Snart, snart är hans lefnad till ända,» så ljuder det från den i djup sorgdräkt klädda kören.

Då förhänget drages åt sidan, se vi de båda rövvarna med tåg bundna vid korsen. Ett tredje kors reses. Kristus är fästad därvid. Långsamt höjer det sig, nu står det fast, grofva stenar läggas att stödja dess fot. Men det är ej tåg, som hålla Kristus, utan spikar, långa spikar, som genomborra hans händer och fötter.

Denna anblick är gripande, men den är ej hemsk. Här se vi i verkligheten hvad vi hittills blott tänkt oss eller sett på afbildningar. Vi hafva lärt oss älska denna bild, hvarför skulle vi då finna den svår att se i verkligheten? Vi se här krönan af ett fulländadt lif, profvet på den största kärlek, höjden af all tänkbar uppoffring. Huru gripande är ej allt detta!

Likväl, när vi se den sörjande moderns smärta, Johannes och de fromma kvinnornas djupa sorg, när vi höra ordet: »Det är fullkomnadt», och det törnekrönta hufvudet sakta sänkes, och vi förstå, att allt är slut, då gripas äfven vi af en djup oändlig sorg, som kommer hjärtats strängar att häftigt vibrera, såsom ville de brista. Intrycket af döden är fullt verkligt.

Men med detta destra intryck få vi ej lämna framställningen af dens lif, hvars hela predikan syftade till kärlek och frid.

Då kören kommer åter, se vi ånyo glada, ljusa färger. Jordelivets sorger och lidanden äro förbi, en högre tillvaro har börjat.

»Han är uppstånden, jublen, I alla, i himlen!»

»Han är uppstånden, jublen, I alla, på jorden!»

Så ljuda körens segertoner, medan vi bevittna uppståndelsen. Stenen, som förseglat grafven, faller undan, och ur griften träder en skimrande gestalt. Ett ögonblick blott varar synen, och så är den försvunnen. Var det en dröm, var det verkligt? Grafven är tom, den tunga stenen ligger där nedanför. Det var således ej en synvilla.

Långsamt höjer sig den förklarade Kristus, han berör ej längre jorden, vi se honom högt uppe i skyn, han uträcker händerna, välsignande den tillbedjande skaran, som tyckes vilja följa honom in i den osynliga värld, dit han ingår.

VÅRT NYA STATSRÅD.

DEN EFTER afidne konsultativa statsrådet D. G. Restadius ledigvordna statsrådsbefattningen är nu tillsatt, i det förre landshöfdingen i Norrbottens län, d:r Karl Sigfrid Husberg, i dessa dagar utnämns till statsråd.

Doktor Husberg föddes den 21 september 1854 i Växjö. Efter studier vid sin födelsestads läroverk blef han 1872 student vid Upsala universitet, hvar-efter han ägnade sig åt juridiska studier och aflade 1873 juridisk-filosofisk examen och 1879 juriskandidatexamen.

Sistnämnda år inskref han sig såsom e. o. notarie i Svea hofrätt, hvilken 1880 utnämnde honom till vice häradshöfding. Sina juridiska studier fortsatte han dock vid sidan af sin tjänstgöring och aflade 1881 juris licentiatexamen. Efter att hafva utgifvit och försvarat en afhandling »Om domens materiella rättskraft enligt svensk ordinär civilprocess» promoverades han 1882 till juris doktor.

Vid kyrkomötet 1883 var han sekreterare hos kyrkolagutskottet och utnämndes i september 1884 till landssekreterare i Norrbottens län. Denna tjänst innehade han till i februari 1889, då han blef tillförordnad kammarråd. Som sådan kom Husberg ej att verka någon längre tid, ty han utnämndes redan hösten samma år till expeditionshef i ekle-siastikdepartementet. Härifrån befordrades han till landshöfding i Norrbottens län.

G. Florman foto.

STATSRÅDET CARL SIGFRID HUSBERG.

Hösten 1887 valdes Husberg af valkretsen Lule, Pite och Haparanda till dess representant i riksdagens andra kammare och bevistade i sådan egen-skap riksdagarna 1888—1890. Hösten sist nämnda år insatte Norrbottens läns landsting honom i riksdagens första kammare.

Vid riksdagarna från 1898 har Husberg varit vice ordförande i lagutskottet.

Vid kyrkomötet 1893 var han lekmannaombud för Hernösands stift.

Jämväl för kommittéarbete har hr Husbergs mångsidiga förmåga tagits i anspråk. Senast har han fungerat såsom ordförande i förliknings- och skiljenämndskommittén.

TVÅ SOMMARIDYLLER.

JUNI.

DU ÄR mig kärast, du junidag, då liljekonvaljen blommar och vindens smekande andetag kring falten sprida i fulla drag dess vålluktens rikedomar.

Du är mig kärast, du juninatt, då solen knappt hinner bärgas, förr än den glimmande pärlskatt, med hvilken ången du rikt besatt, af arlagryningen färgas.

Du är mig kärast, du junitid, då allt, som lefver och andas, bär återskimmer af Edens frid och drömmen bortom all jordens strid en salighetsdag ser randas.

SOMMARKVÄLL.

Särta skyar i gyllne brand tända skogarnas mörka rand och en brygga af strålar slå öfver fjärdarnas vidder blå. Västansmek, böljelek smältas hop till en melodi, som mig fångar i drömmeri.

Ljuflig skugga af björk och tall, härlig svalka af daggens fall, vålluktsånga från blomslersnår hult mig bjudas, hvart än jag går. Dagens id, kamp och strid sakta domna och stilla dö liksom vågor å kvällstrött sjö.

Fjärran hörs likt en aftonpsalm kyrkoklockornas vigda malm, som ett budskap om sabbat bär och en aning om ro beskär...

Utan ve skall jag se livvets sol för min blick gå ner, blott min kväll mig ett helgsbud ger.

E. N. SÖDERBERG.

EN HISTORIA. FÖR IDUN AF ANINA.

DET VAR söndagseftermiddag. Hela huset tycktes försänkt i sömn. Hvar och en hade dragit sig tillbaka för att, medan marsdagens skymning föll på, läsa, drömma eller — sofva.

Till och med barnen, som eljes gjorde tystnad till ett på Hammarbo så godt som okänt begrepp, läto ej som vanligt huset genljuda af rop, skratt och skrik, utan förhöllo sig rätt lugna, där de i barnkammaren lyssnade till gamla Marias sagor.

Elna satt och såsade uppe på sitt lilla rum. Hon hade visserligen i handen en bok, hvori hon allt som oftast vände ett blad, men hon höll ej tankarna fästade vid hvad hon läste. Ofta lät hon boken sjunka och stirrade långa stunder ut i den grå, disiga luften och tänkte därvid på ingenting. Hon kände sig slapp och trött och riktigt njöt af denna hvila för tankarna.

Det var Wirséns »Toner och sägner» hon läste eller låtsade läsa.

Åter vänder hon ett par blad. Då glimmar det till i hennes ögon och ett svagt leende far öfver hennes anlete, för att dock, lika hastigt som det kom, försvinna och lämna efter sig ett djupt vemodigt uttryck.

Hon höll sina blickar oafvändt riktade på det uppslagna bladet. Där, vid »Signes visa» voro medels ett par smala gummiremsor fästade några förtorkade liljekonvaljstänglar. De voro gulnade och skruppna, men ägde dock ännu kvar en återstod af doft.

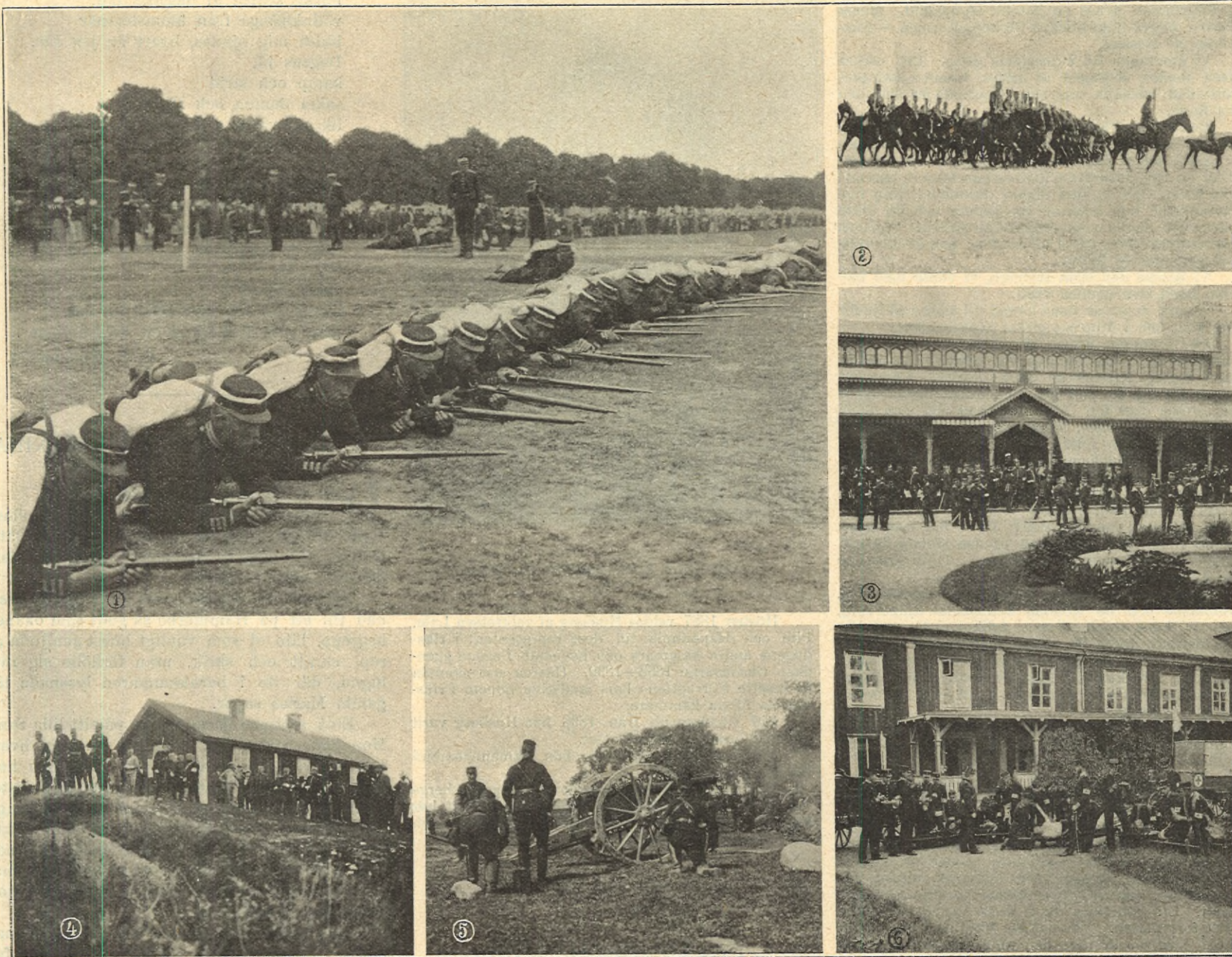
Åh! Elna minns nog, när hon fått blom-morna och af hvem hon fått dem. Det förefaller henne som en hel evighet och dock ha blott fyra år förflutit sedan dess —

Hon var då endast sexton år, en sprittande glad och liflig flicka, litet pojaktig kanske, men ändå, för att lefva i denna nyktra, prosaiska tid, mycket svärmisk.

Hon trodde på hela världen, trodde alla människor om godt, trodde på ideal och på kärlek vid första ögonkastet. Hennes tankar sväfvade oftast »ins Blaue hinein», och då de någon gång besökte jorden, målade de med ungdomens lyckliga förmåga allt i hoppets gröna, drömmens blå och kärlekens rosenröda färger. Och öfver allt var solsken, och intet fult och intet ondt eller sorgligt fanns, och fanns det någon sorg, så ville hon drifva den bort! Och med stora, blå, väntande ögon spejade hon ut i världen efter »honom», sagoprinsen, som en gång ju måste komma.

Och han kom — åtminstone trodde hon så. Hon var bjuden till en släkting på en månad under sommaren, och där träffade hon honom, Alf Tegne, den unge läkaren med det

FRÅN MOBILISERINGEN I ÖSTERGÖTLAND.

1. LIFGRENADIERERNA I STRIDEN. (BAKOM SKYTTELINIEN H. M.T KONUNGEN.) 2. HUSARERNA DEFILERA. 3. KONUNGEN INTAR KAFFE EFTER MIDDAGEN I OFFICERARNES PAVILJONG VID MALMSLÄTT. 4. KONUNGEN ÅSER TRUPPERNAS STÄLLNING FRÅN HÖJDEN VID GÄRSTAD. 5. ARTILLERI UNDER STRIDEN. 6. SJUKVÅRDEN UNDER ARBETE.

1, 2, 5 OCH 6: HOFFOTOGRAF SW. SWENSSON FOTO. 3 OCH 4: HILMER EÉN FOTO.

ljusa vikingahufvudet, de allvarliga, tankfulla ögonen och den härliga stämman.

Han blef snart en daglig gäst hos Elnas släktingar, och ingen kunde undgå att märka, huru han sökte hennes sällskap.

Elna lefde under denna tid i ett tillstånd af öfverjordisk sällhet. Hela hennes själ gick upp i kärleken. Hade lifvet förut varit skönt, så blef det nu himmelskt. Och huru såg hon ej upp till Alf Tegne! Han var för henne personifikationen af allt godt och stort och ädelt. Han var en ljusets fanbärare, en hjälte; han var idealet, sagoprinsen, om hvilken hon drömt och på hvilken hon väntat.

De träffades, som sagdt, ofta och talade då mycket med hvarandra. Men då han talade med någon annan, satt hon med blicken fästad vid hans ansikte, iakttagande hvarje uttryck i hans drag och lyssnande till hvarje skiftning i hans stämma. Talade han åter med henne, blef hon febrilt liflig, pratade och skrattade i oändlighet. När han sjöng, grät hon. Han hade en härlig, gripande stämma; så snart hon hörde, att det blef tal om, att doktorn skulle sjunga, kröp hon alltid bort i den mörkaste vrån, där hon väl kunde se honom, men där ingen kunde

se, huru tårarne en efter en tillrade ned för hennes kinder.

Elna log nu vid tanken på, huru barnsligt men på samma gång lidelsefullt förälskad hon varit.

Hon mindes, huru hon en dag i juni tidigt på morgonen ströfvat omkring i skogen, huru hon då plötsligt mött doktor Tegne och huru de sedan tillsammans i en aspdunge upptäckt några försenade liljekonvaljer. Han böjde sig ned och afplockade blommorna, lade en af stänglarna i sin plånbok och räckte de andra åt Elna, i det han sade:

»Dem skall fröken Elna gömma som ett minne från denna dag, så att fröken inte helt glömmet bort mig, när vi skiljas!»

Detta sades i skämtsamt ton och med leende mun, men hans ögon voro med ett så varmt uttryck fästade på Elna, att man väl kunde märka att det var djupaste allvar.

När Elna efter promenaden kom upp på sitt rum, tog hon fram Topelius Ljungblommor och läste halfhögt och med jubel i stämman:

»Aldrig i själfva den bleka död
Så kan jag den blicken glömma,
Varm som den klara aftons glöd,
När rosor om kärlek drömma.»

Och så kysste hon konvaljerna och lade dem mellan bokens blad just vid nämnda vers.

Där blefvo de kvarliggande hela sommaren, och först på hösten, då Elna återvänt till sitt hem, flyttades de till Wirséns dikt: »Signes visa».

Under följande höst och vinter öppnade Elna ofta boken för att om och om igen läsa:

»Vi träffades så sällan,
Ett sus i skog,
En solglimt öfver källan,
En ton som dog.»

Då kunde nog ibland hända, att en tår föll ned på det uppslagna bladet, men så läste hon vidare och med allt mer ljusnande blick:

»En tröst det är, o sinne,
Hvars fröjder dö,
Att detta lefnadsminne
Har seglens snö.
Att glansen har förblifvit,
Som svanens ren,
Och ingen öfvergifvit
Sitt stjärnesken.»

Åh, hvarför fick hon ej behålla sitt lefnadsminne skärt och fagert? Hvarför skulle hon blifva beröfvad tron på sitt ideal? Långt bättre hade varit, om de aldrig mer träffats.

Elna log ett bittert löje vid minnet af, huru glad hon blef, då doktor Tegne, halftannat år efter det de första gången träffats, fick provinsialläkarebefattningen i hennes hemtrakt.

Han kom flere gånger på besök i hennes föräldrahem; de första gångerna var han sig lik, sådan han var den där oförgätliga sommaren; samma varma blick och hjärtliga tonfall hade han för Elna som då. Sedan kom han ej fullt så ofta, och han hade ibland något tvungnet i sitt sätt, något skyggt och oroligt i sin blick. Men nästa gång var han återigen sig själf.

Elna såg på hans ögon, att han höll henne kär, och detta uppfyllde henne med jublande fröjd. Hon fick i sitt sätt något smekande mjukt och utvecklade sig under denna tid från barn till kvinna.

Några lyckliga månader gingo, och så kom den fasansfulla dag, Elna aldrig kunde glömma.

Elna hade ännu lika stor förkärlek för att klättra i träd, som hon haft som barn. Hon hade i en stor lönn vid trädgårdsstaketet sitt älsklingstillhåll, en fridlyst plats, dit hon alltid tog sin tillflykt, när hon ville läsa, fundera eller drömma.

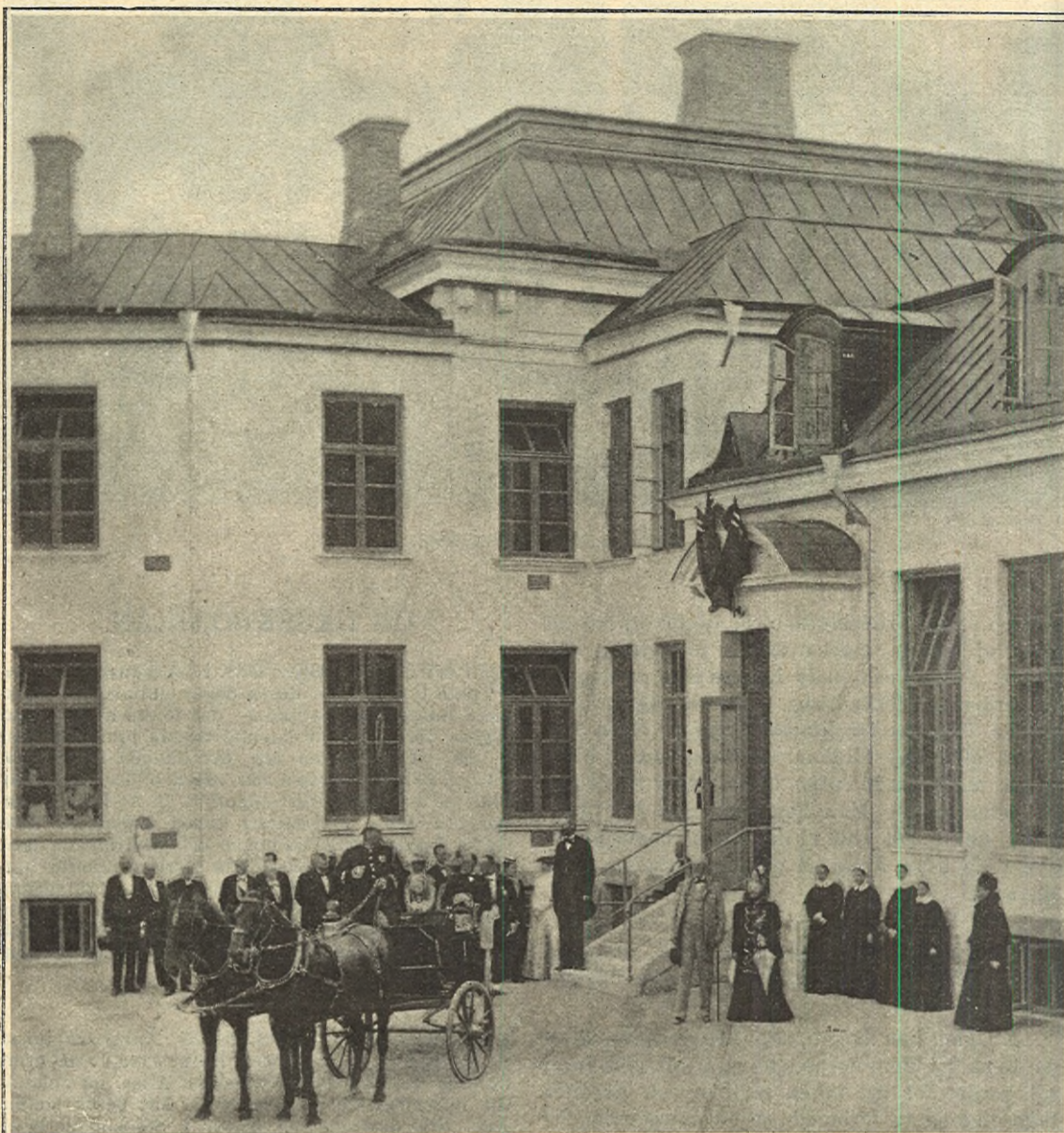
Bäst hon en dag sitter högt uppe i sin lönn, döld af dess rika, lummiga grönska, hör hon plötsligt röster nedifrån vägen, som strök förbi på andra sidan staketet. Hans röst! Elna blickade försiktigt fram mellan grenarna och såg doktor Tegne i sällskap med en annan herre helt makligt vandra uppför backen på väg till hennes hem. Hon sitter tyst som en råtta, ty hon vill ej blifva bemärkt.

Herrarne prata ogeneradt, utan att ha en aning om åhörarinnan där uppe i trädet.

Och Elna hör!...

Hon hör doktor Tegne, tydligtvis som svar på en sin följeslagares fråga säga:

»Ja visst, hon är rasande söt, Elna! För att säga sanningen har jag en lång tid varit

A. Barr foto.

INVIGNINGEN AF HÅLAHULTS LUNGSOTSSANATORIUM: KONUNGEN OCH DROTTNINGEN HÅLSA FOLKSKARORNA UTANFÖR HUFVUDENTRÉEN.

ur trädet, visste hon ej, icke heller huru hon hade nog styrka att gå in och obesväradt hälsa på herrarne.

Hon visste, att allt nu var förbi, att hennes korta kärleksdröm nu var drömd till slut, men hon var ännu liksom bedöfvad af det slag hon fått.

Under aftonen satt hon och konverserade lugnt och glädtigt med gästerna, och ingen, som såg henne, skulle kunnat tro, att hon fått sin lifslycka krossad. — Men när gästerna aflägsnat sig och Elna kommit upp på sitt rum och under långa, sömnlösa timmar, då tankarna jagade hvarandra, drog sig till minnes allt, fordome — och nu, då vaknade hos henne den vildaste smärta till lif.

Var det väl han, han, hennes ideal, som

hade kunnat tala så? Var det verkligen han, som sagt de där grymma orden, hvilka beröfvade henne tron på honom!

Hade han sagt sig älska Livia Röhler, åh! Det hade visserligen gjort henne smärta, ty hon hade ju då mistat *hans* kärlek — men dock ej *sin* kärlek. Men den smärtan skulle varit ett intet mot den, hon kände nu, då hon mistat tron på honom, tron på idealet.

Hvad skulle hon nu tro på, när hennes ideal, som hon ställt så högt, fallit? Hennes tro på det goda hos människorna vacklade, hennes tro på Guds barmhärtighet ställdes på prof.

Elnas vänner tyckte visserligen, att hon ej var fullt så barnsligt glad och godtrogen som

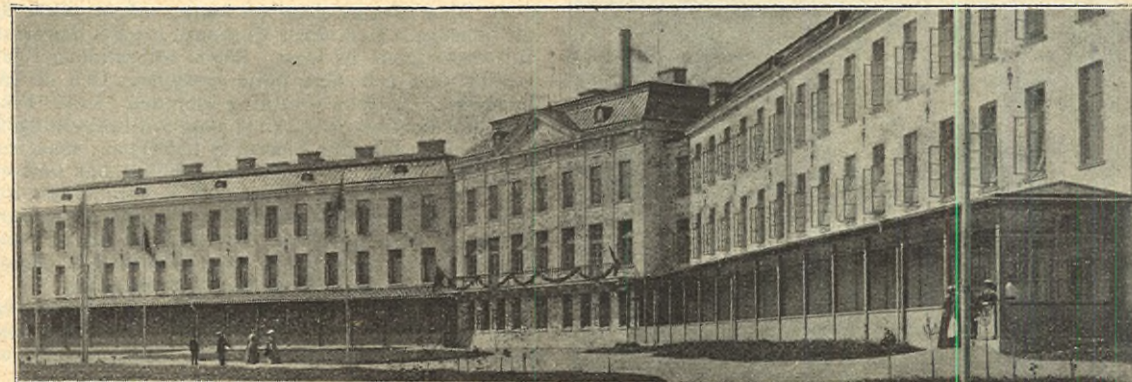
A. Barr foto.

INVIGNINGEN AF HÅLAHULTS LUNGSOTSSANATORIUM: ÄREPORT PÅ VÄGEN FRÅN STATIONEN.

allvarsamt förälskad i henne, och det har sanneligen ibland varit hart när omöjligt för mig att låta bli att fria till henne. Men hon är ju fattig, för tusan, och jag har alla mina studieskulder obetalda, och när jag så vet, att jag kan få guldfisken Livia hvilken dag jag vill, så förstår — — —»

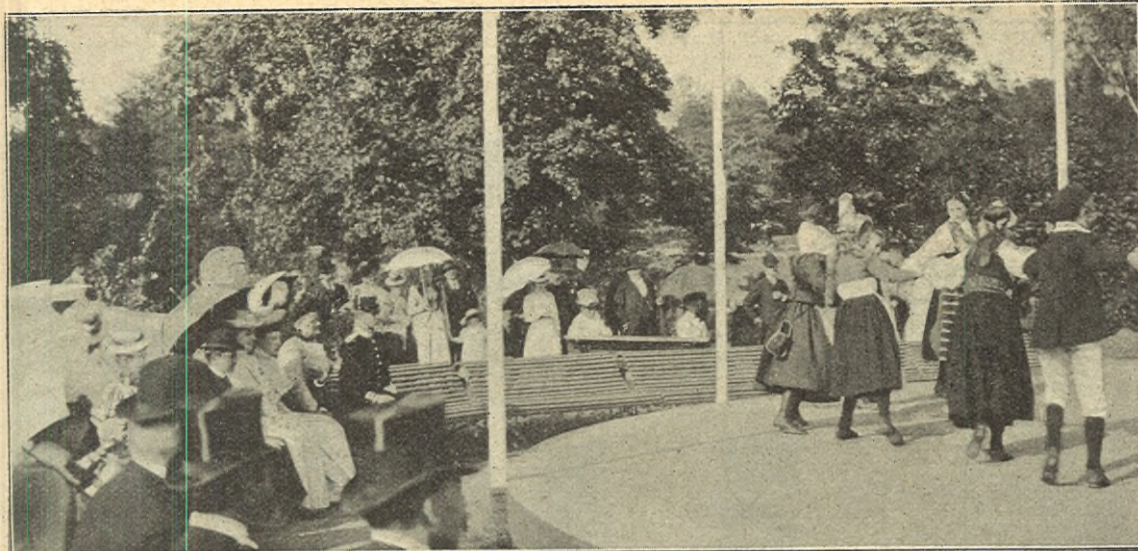
De hade nu aflägsnat sig så mycket, att Elna ej hörde något vidare — men hon hade hört nog.

Hon var som förlamad; hur hon kom ned

A. Barr foto.

INVIGNINGEN AF HÅLAHULTS LUNGSOTSSANATORIUM: SÖDRA FASADEN I FESTSKRUD.

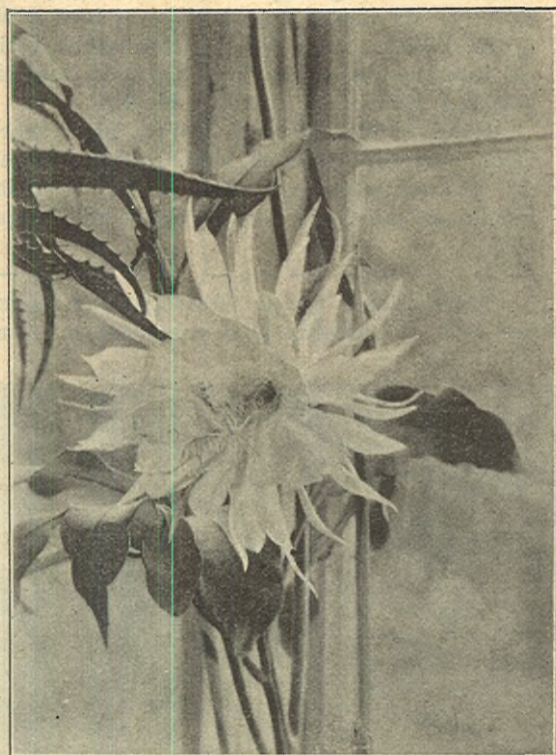
A. Blomberg foto.

FURSTEBESÖK PÅ SKANSEN

fordom, men reflekterade ej däröfver, då de eljes ej kunde märka någon förändring hos henne. Och dock hade hennes iure undergått en gripande förändring. Hennes ögon hade omildt öppnats för lifvets skuggor. Hon var nu en allvarligt tänkande kvinna, som ej blott hyste medlidande utan äfven ägde förståelse för lidandet. — Men hon lät ingen blicka in i sin själ. Hon ville ej ha någons beklagande, hon ville utan hjälp af någon människa bära sin sorg.

Det hade blifvit aldeles mörkt, utan att Elna märkt det, försänkt som hon var i drömerier.

Nu slöt hon boken, efter att ha kastat ännu en blick på blommorna, steg upp och gick fram till bordet för att tända lampan och därefter taga itu med att förbereda sig till morgondagens lektion. Hon var nu lärarinna, älskade sitt arbete, hvilket upptog alla hennes tankar — och det var endast någon gång, hon, en skymningstund som nu, tänkte på, huru det kännes, när idealet krossas.

H. Witt foto.

NÄR »NATTENS DROTTNING» BLOMMAR.

UR DAGSKRÖNIKAN.

ETT NYTT KÄRLEKSVÄRK i det mänskliga lidandets tjänst har i dessa dagar fullbordats. Hålhults lungotssanatorium — det första af dem, som byggas för medel ur konung Oscars jubileumsfond — har af konungen och drottningen högtidligen invigts, och vi meddela här några bilder, tagna för Idun af den skicklige fotografen hr A. Barr i Örebro vid deras majestäters besök å platsen. Den första bilden visar konungen och drottningen med uppvaktning samt sanatoriets styrelse utanför hufvudingången. En annan bild återger en af de många vackra äreportar, hvarmed traktens befolkning smykat den väg, på hvilken härskarpåret färdades, och på den tredje ses den imponerande längan af sanatoriets södra fasad i festskrud.

*

FURSTEGÄSTER PÅ SKANSEN. Änkehertiginnan Hélène af Albany och hennes två barn, prins Charles Edward och prinsessan Alice, ha anländt till hufvudstaden och äro under sitt besök konungens och drottningens gäster å Stockholms slott. Änkehertiginnan af Albany är drottning Sofias systerdotter samt änka efter drottning Victorias yngsta son, hertig Leopold af Albany, som afled 1884. Vid det besök på Skansen, som de utländska gästerna här om dagen gjorde, åtföljda af prinsessan Ingeborg och prins Gustaf Adolf, tog Iduns påpasslige fotograf den trefliga bild, som läsaren återfinner i dagens nummer. De furstliga personerna, där de sitta, åskådande de gamla folkdanserna å dansbanan, äro, från höger till vänster på bilden räknadt, prins Gustaf Adolf i Svea lifgardes uniform, änkehertiginnan Hélène, prinsessan Ingeborg, prinsessan Alice samt prins Charles Edward i den läckliga svarta hatten.

NÄR »NATTENS DROTTNING» BLOMMAR.

DET FINNES åtskilliga blomsterälskare i gamla Sverige, som underkasta sig mödan att vårda den sällsynta kaktusen *Cereus Grandiflorus*, blott för att under fem timmar få beskåda och beundra dess underbara blomma. Ty Nattens drottning är en underbar blomma.

Kaktusen själf ser just ingenting ut för världen. Men öfverst sitter en knopp, något större än ett hönsägg. Den växer långsamt, mycket långsamt, till dess tiden är inne. Någon eftermiddag i juli sväller den och dess hölje spränges. Och då går budkaffen: Nattens drottning blommar i kväll! Från alla håll komma de lyckliga, som fått inbjudningen. I solnedgången står blomman halföppen; man ser, hur den växer, tills den vid midnatt har nått en fots genomskärning. Dess doft är vaniljartad, tropisk. Dess kronblad äro hvita, omgifna af smalare guldgula eller ljusröda. Vår bild är tagen i det ögonblick, då solen sände sina sista strålar. Blomman hade då nära 20 centimeters diameter.

Efter midnatt är prakten slut. De vackra bladen fälla ihop sig, doften upphör, blomman vissnar. Fem timmar har den varit »drottning för en natt».

Men nästa dag ligger drottningen på sophögen, utkastad...

SOMMARLIF PÅ SJÖBO. FÖR IDUN AF TANT BARBRO.

Ahvad vi hade roligt på Sjöbo om somrarna hos moster och morbror! Där hade släkten sitt stadiga tillhåll, och för hvem som helst för resten stodo Sjöbos gamla låga dörrar på vid gafvel. Moster och morbror bodde om vintern i staden, där morbror hade sin verksamhet. Men när det led mot sommaren, och morbror fick »lof», drogo de alltid till hemsocknen, där de båda voro födda, och på samma ställe, där morbror bott som barn, hade de lyckats få hyra en liten lägenhet. I morbrors ögon fanns ingen härligare fläck på jorden, och vackert var där också, inbäddadt som det låg mellan stora barr- och löfskogar och ett stycke ifrån en sjö med små täcka lämpliga matsäcksholmar.

Och moster och morbror, de förstodo att njuta af landet. Deras valspråk var: »Lefve frihet och enkelhet», och denna frihet kom deras gäster till godo i rikt mått. Hos dem fick hvar och en sköta sig själf efter behag. Det enda band, som pålades var att ordentligt passa på vid måltiderna, annars råkade man illa ut. Det var riktigt som om morbror haft ett urverk i magen. Han kunde sitta så lugn och snäll, men så när mattimman slog, blef han med ens så vildt, så ursinnigt hungrig, och ve den, för hvars skull han fick vänta.

Och hvad enkelhet beträffar, föregingo moster och morbror med godt exempel. Något prål och fjäsk med toaletten kom minst af allt i fråga. Moster var så innerligt hemtreflig ändå i sina gamla urtvättade bomullsklädnings och breda hederliga förkläden, och morbror var rar, han med, fast det kanske inte hade skadat, om han mindre ofta »glömt» att raka sig, och om han inte nästan dagligen haft oturen att inte »hitta» krage och halsduk. Men hvad gjorde det hemma på Sjöbo! Aldrig kände de sig så lyckliga, som när de vandrade omkring på landsvägarna och de kända skogsstigarna, eller när de sutto under de gamla lönnarna utanför sin egen lilla stuga!

Och var det trefligt utanför, så var det inte mindre trefligt inne. Särskildt det lilla förmaket var i all sin enkelhet så hemtrefligt och var en angenäm tillflyktsort under regniga dagar. Då roade man sig efter bästa förmåga med att läsa högt eller leka snullelekar. Ja, ibland tog ungdomen sig en sväng därinne, men liten fick allt den svängen vara, ty utrymmet i mosters förmak var anspråkslöst som allt annat. Och hela utstyrseln var nog rätt egenomlig. Tapeterna storblommiga och klart himmelsblå, och möblerna gulbetsade med gräsgrönt öfverdrag. De som visste, att moster var en smula litterärt anlagd, spanade fåfängt efter någon tillstymmelse till bibliotek. Inte ens på det ovala divansbordet med sin knutna och trädde duk fanns en endaste bok, men om man öppnade de klumpiga järnluckorna på den gamla gröna kakelugnen, fann man där mosters lilla skattkammare inrymd. Det var inte värdt att belamra bordet med sän't, tyckte moster, där skulle man ju ha plats för kaffebrikan, när det inte gick an att sitta ute vid gungbrädet under lönnarna. Och hederligt tilltagen fick allt den brickan vara, för att rymma allt sitt tillbehör, först och främst den trinda, blankskurade »klarkannen» och den stora upptornade doppkorgen. För tefaten blef där minsann ingen plats att breda ut sig, utan de fingro stå i trafvar, och kopparna lades i ring rundt brickan och döptes på Sjöbo skämtsamma språk till »kopparrormen», och när denvid femtiden »förevisades», skeno allas ansikten af belåtenhet.

Och i regeln såg man endast belåtna ansikten på Sjöbo, men man nödgas erkänna att undantag funnos. Det hände så där en gång i veckan, att moster helt glatt och ogeneradt förkunnade att »i dag blir det spenat till middagen, och nu få vi alla hjälpa till att plocka.» Då var det för de unga damerna att lägga ifrån sig den roliga boken, och för herrarna att uppskjuta den tilltänkta segelturen och tåligt slå sig ned på gräsvallen omkring det stora kalfatet, fylldt till randen af spenat, spenat, spenat — — —

Och det måtte ha varit en aldeles särskild sort, som moster odlade, eller också hade hon för princip att aldrig »skörda», när den var så där riktigt skön och låg och bredbladig. Visst är, att man aldrig såg den annat än ranglig och upplupen och med blad inte stort större än små frökennaglar. Och att af denna ynkedom få så det räckte till ett par ordentliga karotter var göra nog. Också hördes åtskilligt mummel om, att »det kunde väl vara lika bra med potatis», men när så maten stod på bordet, den härliga spickeskinkan och den högst förkättrade spenaten, vackert garnerad med äggklyftor, då glömdes all möda och förtret, och man måste erkänna, att det smakade delikat.

Det måtte inte varit lätt för moster att proviantera sitt stora hushåll med alla dess matfriska

ungdomar, men nog hade leverantörerna det bra. Nog kunde den enarmade fiskargubben »ge sig på» att herrskapet på Sjöbo köpte hela korgen hans med små beniga mörtar och braxar, och hederligt betald fick han, som om det varit prima vara och därtill litet att tugga på i köket. Och alla barn, som sprungo där med sina bärsäckar, — af dem måste hela lagret köpas, om det än fanns aldrig så mycket förut. Det var så synd om barnstackarna, som gått den långa vägen, och det fanns ju inga andra att sälja åt. Morbror stack gärna åt dem en extra slant, för att de varit så snälla och gjort sig besvär. Och sommargästerna, som inte hade minsta aning om, hur det såg ut i mosters hushållsbok, fröjdade sig åt de sköna bären och smorde sitt kräs.

Hvad som för många var ämne till mycken förundran, var det raska och lediga sätt, hvar på inkravteringsfrågan löstes. Utrymmet på Sjöbo tyckte rent af vara elastiskt. Från vänner i staden kom då och då bref, att de längtade så ofantligt att komma och se, hur moster och morbror »hade det», och om där fanns utrymme, och de inte komme olägligt så — — —

Nej, för all del! De voro så hjärtans välkomna allesammans — det skulle bli plats, det var inte annat, det. Kom det flera gäster, var det bara för ungdomarna att göra ihop sig och flytta sina båd-

dar på golvet, och hvad särskildt ungherrarna beträffar sörjde de nästan öfver, att inte det snart blef för fullt, så de voro tvungna att ligga på höskullen. Där hade de på ett sätt haft det bättre, för deras rum låg verkligen illa till med sin enda utgång öfver det lästa gästrummet. Det fanns ju fönster att hoppa ut och in igenom, och det gjorde de också, men ibland, när det regnat och buskarna utanför voro lungblöta, föredrogo de naturligt nog dörren. Och då kunde det ibland bli rätt genanta kollisioner. Tant Hedda berättade mycket humoristiskt, hur hiskligt brådt hon fick att släcka ljuset och krypa under täcket, när de knackade på, och ibland, när hon inte hunnit så långt, fick hon i en fart gömma sig i skåpet och stå där klämd och krokig, medan herrarna troppade igenom och drogo till dörren, för att låsa den var aldrig att tänka på. En noggrann forskare kunde ju se spår efter ett lås, som funnits där i långt förlutna tider, men nu var där inte så mycket som en hasp en gång. Till mosters och morbrors heder må dock nämnas, att det alltid var fråga om att få ett. Och den där dörren var mer än alla andra i behof af ett ordentligt lås, för det var den värsta dörr man någonsin sett att slänga upp, och åt herrarnas rum gick den med, så det var inte lönt för damerna att barrikadera, men det gjorde herrarna så snällt

HYLIN & CoS
 FABRIKSAKTIEBOLAG
 — KONGL. HOFLEVERANTÖR. —
UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:
 VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.
THEA-ROS-PARFYM M. FL.
prisbelönta vid 1897 års utställning med
GULDMEALJ
Försäljes i våra butiker
8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
 A. T. 6469. A. T. 2497.
samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

i stället — med en gammal soffdyna som restes emot, och med detta moraliska stängsel fick man låta sig nöja.

Det var nu också en särskild historia, om man skulle ha något gjort på Sjöbo. Där fanns flera gamla hederliga handverksgubbar, som med

Köp Schweizer-Siden!

Begär mönster af våra nyheter i svart, hvitt och färgadt från 90 öre till 13 kronor pr meter.

Specialitet: Sidentyger för sällskaps-, brud-, bal- och promenadtoaletter och för blusar, foder etc.

Vi sälja i Sverige direkt till privatpersoner och sända de utvalda sidentygerna tullfritt och franko till bostaden.

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz).

Siden-Export.

Det bästa brödet

bakas af

Malmö Best Patentmjöl.

(A)

(G. A. M. 61410)

Myggorna sky Azymol,

hvarför man därmed bör ingnida ansikte, händer o. s. v. för att hålla dessa plågoandar ifrån sig. Myggbett och andra insektssting lindras i hög grad genom bestrykning med Azymol.

Tidaholms Fantasmöbler,

rikhalt. urval i forn nord. stil. Fullst. rumsmöblemang utförs i alla olika variationer efter order. Mod. mönster för glödbränn. o. kullerolering uppläggas, glödbränn. verkställes. Begär prisuppgifter från Tidaholms Bruks Aktiebolag, Tidaholm. (Försäljningsmag. Beridarebang. 27, Sthlm.)

'Excelsiorkärran'

enda patenterade sportkäddon för barn. Ytterst elegant och solid. Exp. fraktfritt mot 15 kr. endast från Tidaholms Bruks Aktiebolag, TIDAHOLM.

BLUSLIF

af bomull och siden hos
K. Forsberg & C:o,
 Operahuset.

Fru Örns Atelier,

STOCKHOLM,
 19 Tunnelgatan 19.
Specialité: Kappor, Promenadkostymer, Brudutstyrlar.
 Londoner-, Pariser-, Wiener-mode.
 Elegant. Välkänt.

Pension i Sverige

för unga flickor sökes, där undervisning lemnas i hushållsöromål, språk och musik. Svar med prisuppgift jämte närmare upplysningar bedes sändt under adr. »Ellen W-n» Gumælii Annonsbyrå, Göteborg. (G. G. 3916)

Mustads Taffel-Grädd

är bästa bordssmör.
 Nederlag i Stockh. och Gefle hos
Edvard Terserus.

Holmqvist Skrif-, Språk- och Handelsinstitut, Göteborg.
 10 speciallärare.
 Begär program. (S. T. A. 010069)

Kungl. Hofboktryckeriet Iduns Tryckeri Aktiebolag

BOKTRYCKERI, LITHOGRAFI och
 KEMIGRAFISK ANSTALT

Utför allt slags tryck för såväl affärsmän som privatpersoner.

Ferm expedition. Förstklassigt arbete. Moderata priser.

Kontinentrouten TRELLEBORG—SASSNITZ

2 turer dagligen i hvardera riktningen.

Vidare meddela: Stockholms Resebureau, Stockholm; Göteborgs Resebureau, Göteborg och Kontinentkontoret, Trelleborg.

Katrinelunds Sjukhem.

Å denna under Kongl. medicinalstyrelsen stående anstalt emottages nerv- och sinnessjuka kvinnliga patienter. Anstaltens inspektör: Öfverläkaren vid Lunds hospital, professor Sv. Odman; anstaltens läkare: Doktor Thure Petré, Malmö. Ansökningar böra ställas till anstaltens föreståndarinna, Fru ELISE LENNWALL, Katrinelund, Malmö.

Härmed har jag äran meddela, att jag, som i 14 år varit director för Smedman d. ä:s Handelsskola, fr. o. m. den 1 Sept. d. är i huset nr 9 Storkyrkobrinken öppnar nytt läroverk under namn af

Smedmans Handelsskola.

Undervisningen kommer att ske efter samma plan som i den skola jag hittills förestått, och sålunda omfatta alla de ämnen, som beröra affärslivet. Rekommenderande mig har jag äran teckna Med största högaktning

Prospekt skickas pr omgående.
 A bref anhalles om fullständig adress.
 Anmälningar mottagas från d. 15 Aug. alla hvardagar utom Lördagar kl. 10—1, men före denna dato i huset Nybrog. nr 15 A, kl 12—2. Telefon: Allm. Tel. 21. Priv. 153 32.

Sommargäster!
 Beställningar på alla brödsorter, såväl
Matbröd som Kaffebröd
 mottagas till försändelse med de resp. ångbåtar, som antöpa sommarnöjen i Stockholms omnejd.
C. W. SCHUMACHER,
 Kgl. hofleverantör, Norrlandsgatan 17, Sthlm.
 OBS! Rekvisiter böra hålla korgar, som efter tillsgäelse afhämtas.

Allm. telefon 5600.
 Bikatelefon 417.

Kr. 6.— Kr. 6.—

Lejas Amatör-Kamera.
 En verklig fotografiapparat — ingen leksak
 Lumieres plåtar cm, 9x6 Kr. 1.35 pr. duss.
 Joseph Leja, Kongl. Hoflev., Stockh.

Träna Kvinnliga Slöjdskola,

grundad år 1879, adress Ovesholms station å Kristianstad—Eslöfs järnvägslinie af Östra Skånes Järnvägar, understödd af Staten, Kristianstads läns hushållningssällskap m. fl., meddelar undervisning uti tillskärning och förfärdigande af kläder, äldre och nyare väfnader m. fl. kvinnliga handarbeten, tvätt och strykning samt förbandslära, under tvänne fullständiga lärokurser årligen. Vinterkursen från 1 November till 15 April med en månads ferier vid Jul.
 Sommarkursen från 1 Maj till 15 September. Afgift första lärokurs elev bevisar skolan 15 kronor. För fortsättningskurs 10 kronor.
 Prospekt på begäran. Anmälningar emottagas af skolans sekreterare, N. Sjö Dahl, Venestad, adress Ovesholm, och skolans föreståndarinna, Fröken H. Bergman.
 Träna i Juli 1900.
 STYRELSEN.

I alla boklädor å 75 öre
 — General Lee's marsch —
 för piano, är lättspelt och vacker.

KNEIPP BADEN BORG. NORRKÖPING.

Utmärkt resultat af sommarkurerna.
 OBS! De välgörande solbaden.

Utlåtande om Mellins Food.

Herr Axel Lennstrand, Gefle.
 Då jag nu en längre tid vid min praktik som accushörka användt det af eder till Sverige införda preparat »Mellins Food», är det mig ett nöje kunna intyga, att jag anser detta födoämne värdt allt erkännande och jag tror ej heller att det beröm det erhållit är öfverdrifvet. Vid ett särskildt fall kan jag på heder aflygga det vittnesbörd att jag anser »Mellins Food» hafva räddat lifvet, och flerfaldiga gånger har jag varit i tillfälle att se de rent af storartade verkningar det åstadkommit. Jag kommer fortfarande, där så behöfs, att använda »Mellins Food» och kan endast tillägga att jag är glad att sådant preparat i verkligheten existerar, ty att på kemisk väg kunna framställa något som till alla delar skulle ersätta modersmjölken har ju länge ansetts som ett olösligt problem.

AGNES COLLIN, Barnmorska.
MELLINS FOOD är analyseradt af Professorn vid Karolinska Institutet i Stockholm, Grefve K. A. H. Mörner, hvilken om preparatet lämnar de bästa vitsord. »Mellins Food» är användt af bland andra det Engelska Konungahuset samt Kejsarinnan af Tyskland, hvilken senare om preparatet lämnat ett erkännande intyg.
 Prof af MELLINS FOOD sändes gratis och franko på begäran från Axel Lennstrand, Gefle. MELLINS FOOD finnes på apoteken samt hos alla väl fournerade specierhandlare.

största beredvillighet åtaga sig allt, hvad man bad dem om, och det skulle så visst bli »förr ju hellre», men hur lång tid det begreppet innebar, kunde man aldrig bli rätt klok på. Det tycktes stundom växa ut till år. Nog gick hela sommaren, utan att den där rutan, som ungherrarna slagit ut vid någon kuddbatalj, blef insatt, och det var kanske rätt välgörande för ventilationen, ty som det stod i nidsvisan:

»Och fyra ungersvenner de sofvo i ett rum,
Af rener luft de hade blott några kubiktum».

Bland nöjena på Sjöbo stodo matsäcksutfärderna högt i kurs. Då fördelade man sig på de små vickiga ekstockarna och rodde till den vackra Löhholmen, som låg midt i sjön, och där hade man allt hvad ett människohjärta kunde åstunda — en skyddad plats bakom några stora stenar för potatis- och kaffekokningen, en stor flat stenhäll att duka på och en utmärkt lekplan för ungdomen. Och moster kunde laga till matsäcker! Hvem kan någonsin förgäta de härliga pannkakorna med sylt emellan, spickesillen och skinkan och först och sist den varma färska potatisen, som man fick ta' med fingrarna direkt ur grytan. Det smakade! Och så hemfärden i månsken, då båtarna med sakta plaskande årtag

gled fram och man satt i drömande tystnad, tills man for upp vid att kusin Kalle med sin starka bas satte till ett hiskligt bölande, som till sist formade sig till en vacker sång. Så for sångens ande i gamla morbror, och han sjöng med sin mjuka vackra röst någon gammal kär sång från studenttiden, och hur det var kunde inte tant Hedda bärga sig, utan stämde upp med sin spruckna sopran: »Här är gudagodt att vara», och då var morbror genast färdig med andra stämman. Så blef det lifvade bondvisor och alla möjliga fosterländska sånger, som sjöngos unisont, både med och utan röst, och när man äntligen steg i land och vandrade hemåt med de tomma korgarna, kunde alla hjärtligt instämma med morbror, att »dagen varit glad».

Små dansnöjen stodo också ofta på programmet, men mosters förmak var väl litet, som danslokal betraktadt. Därför, då en dag flera danslystna ungdomar voro samlade, blef det ett stort bekymmer, hvar de skulle hålla till. Det blef ett rådpläggande hit och dit. Åbron var ju slät och jämn och hade förut i brist på annat använts för ändamålet, men nu voro de, som sagdt, för många. Så hittade en af ungherrarna på, att om »det värsta» makades undan i deras rum, kunde där bli god plats, och när jernsångar, komoder, stöflar och annat lösöre

fällts ihop, var verkligen balsalongen så ståtlig, att de öfriga arrangementerna ovillkorligen måste vara i stil.

Första frågan var musiken. Man hade förut nöjt sig med att dansa efter mosters sångtrall, men det var nu inte att tänka på. Intet piano fanns förstås, inte så mycket som ett skrällande klaver, och kusin Kalles ocarina, »extimerades» då rakt inte, lika litet som stadsköksans guitarr. Men till sist spanades ut, att mjölnarns hade ett slags positiv, och dit tågade nu en deputation som segerstolt återvände, försiktigt bärande den blifvande orkestern. Nu kunde det bli riktig bal, och då vore det bra stiltigt med en kotiljong också. Och så blef det ett nytt bekymmer. Nog borde man ha dekorationer, men huru? Inga bandstumpar funnos, moster kunde väl inte för ungdomens skull spanna af hakbanden i söndagshatten heller, och inte så mycket som ett enda ark silkespapper kunde uppbringas. Men moster visste råd. »Vi ta presenter i stället! Det blir bara så mycket finare. Som ni vet, är det just nu högst på modet hos New-Yorks dollars-kungar, och vi hitta väl alltid på något i handelsboden.»

(Forts.)

Smycken
med brillianter, pärlor och kulörta stenar, modernast, solidast, billigast, i pris från 1 kr. till 15,000 kr. hos
K. Anderson,
Höfjuvelerare,
1 Jakobstorg 1.
STOCKHOLM.

Tandläkare Sven Hoffman,
2 B Uplandsgatan, n. b.
Hvardagar 10-3, helgdagar 12-1.
Obs. i Smärtfri behandling. Allm. Tel. 154 37.

Tandläkare TOM von HALL,
- 15 Stureplan 15. -
Hvard. 10-2, 5-6. Helgd. 10-12.
Allm. Telefon 58 48.

Tandläkare Sjögquist
Drottninggatan 68, Stockholm.

Tandläk. Elias Widfond,
25 Begeringsgatan 25.
Träffas kl. 10-2 och 1/2 5-1/2 e. m.
Plomb. och insättning af artificiella tänder.

**Kurs i Sjukgymnastik,
Massage
och Pedagogisk Gymnastik**
(Friskgymnastik),
i hufvudsak lika med Gymnastiska Central-institutets kurs för kvinnliga elever. Kursen är 2-årig med början 1 okt. Vidare upplysningar och prospekt genom
Doktor J. Arvedson, Stockholm.

**I Sjukgymnastik
och Massage**
börjar ny lärokurs den 1 nästk. okt.
Professor G. A. Unman,
Stockholm, Biblioteksgatan 11.

**Kronisk Snufva och
Svalgkatarr**
behandlas med inre smärtfri massage (med instrument) af
Professor G. Cederschiöld.
Träffas hvardagar 2-4. *Engelbrektsq. 5.*

**Kurs i
Sjukgymnastik och
Massage**
gives af medicine kandidat A. Kjellberg, legit. sjukgymnast. Prospekt på begäran.
Adr.: Stockholm, Mästersamuelsgatan 64.
Allm. tel. 667. (S. T. A. 74819)

Damhårarbeten.
Peruker, Benor, Flåtor, Lån
kar m. m. i tusental hos Herr och Fru
E. MALMBERG, 58 Klarabergsgatan 58.

Hvarje stammare
kan lära sig tala flytande efter osviktig, fullt fysiologisk metod.
Bruggaregatan 10. Julius Kamke.

Kristinehamns Praktiska Skola.
Sveriges största och mest mångsidiga, praktiska läroanstalt börjar i höst sitt 23:dje läsår och omfattar följande *Fackskolor*: Allmänna Skolan, Bokhålleri-Institutet, Rit- och Byggnadsskolan, Förberedande Skolan för inträde i tekniska läroverk och statens landbruksinstitut, Juridiska Seminarier (det enda i Sverige), Landbruksskolan, Slöjdskolan för kvinnor, Hushållsskolan och Språk-skolan. Stenografi. Lärare synnerligen väl renommerade för undervisningsskicklighet. Den för hvarje afdelning själfständiga undervisningen i för de samma utmärkande ämnen samt verklig valfrihet mellan de olika ämnena gifva vår skola företräde framför andra. Öfver 3,700 elever hafva hittills bevisat skolan. Hufvudkurserna börja i Sept., 1 Okt. och 1 Nov. Program och upplysningar mot dubbel porto. Bref rörande skolan adresseras endast till *Praktiska skolan, Kristinehamn.* Filial: *Mora Praktiska Skola.* Rikstelefon.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.
Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm
rekommanderar sina tillverkningar af:
Lager-Öl, Lager-Dricka
Pilsner-Öl, Iskällar-Dricka
samt såsom specialitet:
Pilsner-Dricka
Allm. telef. 3656. Rikstel. 18.

Lars Monténs Neutrala Kärtvål till ylletvätt och Oleintvål till linnetvätt användes lämpligast sålunda:
1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 å 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 å 38 grader.
Finnes hos de flesta specierhandlare samt i mina butiker
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 St Paulsgatan.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.

GEFLE MANUFAKTUR-AKT.-BOLAGS
Oblekta, Blekta och Färgade
VÄFNADER
försäljas i parti från kommissionslagret i Stockholm hos **ADOLF BODELL.**

Oöfverträffad till frambringande af en vacker hud.
KALODERMA
• KALODERMA-GELÉE • KALODERMA-TVÅL •
F. WOLFF & SOHN, KARLSRUHE.
Erhålles å Apoteken samt 1:sta klassens Parfymeri- o. Frisér-Affärer.

STOCKHOLMS INTECKNINGS-GARANTI-AKTIEBOLAGS
BRAND- och DYRKFRIA
FÖRVARINGSHVALF
(öppna alla söckendagar kl. 1/2 10-4)
innenållande c:a 1,650 st. skåpäck. Årlig hyra för fack, beroende af storleken, 20, 25, 35, 50 kronor. Testamenten, Gäfvobref och dylika handlingar emottagas till förvaring; äfvenledes emottagas värdepapper i öppet förvar. (S. T. A. 16805)

LIEBIG Company's
KÖTT-EXTRAKT
Endast äkta *J. Liebig*
när hvarje burk bär namnteckning
Drygast, därför billigast. i blått tryck.
En gros endast hos bolagets korrespondenter för Sverige
OTTO DAHLSTRÖM & Co., STOCKHOLM.
(S. T. A. 68548)

JOH. LUNDSTRÖM & Co.
Stenkol, Cokes,
1:a maskinkrossad **Anthracit,**
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneccessärer.
Carré-Briketter
för kokspisar, kakelugnar, strykugnar m. m.
Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Farmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

**Äkta Haarlemska
Blomsterlökar.**
EXTRA QUAL. att odla i boningsrum under vintern.
Order emottagas nu och lökarne levereras i slutet af Augusti.
Begär priskurant.
Sellberg & Co Fröhandel,
Kongl. Hofleverantörer.
Etabl. 1844.
STOCKHOLM.
SAUROMATUM VENOSUM
blommar utan att behöfva planteras.
Inkomma i oktober. — Order upptagas nu.
10 st. Kr. 6:50, 1 st. Kr. —: 75. (G. 99859.)
**Smedman den äldres
HANDELS-SKOLA**
Stockholm. Stortorget 16.
Nya elever mottagas alla tider på året.
Mottagningstid kl. 10-2. Begär prospekt.
Obs. 1 A bref anhålles om fullständig adress.
Gabriel Smedman.

Husmodrar!
Spara
är lösen för hvarje
husmoder med en
begränsad hus-
hållspänning!
Huru göra en
verkligt stor bespa-
ring? Jo, använd
den i Edra hushåll
Pellerins Margarin,
Göteborg, som är
bäst, drygast och
billigast!

Sparkasseräkning
5 proc. ränta.
Nordiska Kreditbanken
8 Drottninggatan 8
Mynttorget 4 Drottninggatan 102

MACK'S
PYRAMID-
Glans-Stärkelse
erkändt bästa i handeln.
Fås öfverallt i Paketer å 10, 20 & 50 öre.
H. Mack (Fabr. af Mack's Dubbel-Stärkelse) Utm v. D.

Gnid icke sönder
tvättkläderna på tvättbrädet och med skur-
borsten. Lagg dem i stället i blöt i en ljum
lut af Lagermans Tvättpulver, Tomten, så
sparar ni både kläder och arbete. Säljes
hos alla välförsedda hrr speceri- & diverse-
handlande i riket.
Ende tillverkare:
Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.

Obs.!

I naturskön, mindre landsortsstad kan en
verkligt skicklig kapp- och dräktömmerska
erhålla mycket arbete.
Anvisning å bostad med billig hyra jämte
närmare upplysningar lämnas reflekterande
genom korrespondens med
C. J. LINDGREN & Co.,
Grenna.

BRAND
FÖRSÄKRINGS
AKTIEBOLAGET
FENIX
JAKOBSTORG

Örebro 1-öres KEX
till kaffe och te.

Capsuloids innehåller icke något blod,
men endast naturligt jern, utdraget af
rent friskt Oxblod. Det innehåller ingen
syra som andra vanliga jernpreparater och
kan till och med tas af det svagaste
barns mage. Inom en half minut hafva
de smält i magen och öfvergått i blodådrorna
samt strax blifvit till nytt, rikt, rött blod,
som botar för blodbrist, bleksot och alla
kroniska sjukdomar, hvars orsak är tunnt
blod.
Bemärk: Man kan alltid veta att det är
skadlig jernmedicin, när ekskrementerna
blifva svarta däraf.
Läs följande: Till Capsuloids Comp. Kö-
penhamn d. 28 Nov. 1899. Efter ett mycket
svårt tillfälle af influensa hade jag blifvit
kraftlös, blek och blodfattig och hade mistat
19 Pd. i vikt, jag hade ingen aptit och svår
hosta, då min läkare ordinerade Capsuloids
hvilka på kort tid nästan otroligt hafva
hjälpt mig. De hafva redan gifvit mina kin-
der en frisk rodnad, jag har fått en sund
sömn, god aptit och jag märker att mina
krafter återkomma, tillika har jag vunnit
5 Pd. i vikt och mina bekanta säga att jag
ser sundare och friskare ut för hvarje dag.
Jeanne Hansen, Hölbergsgade 11, 4.
Säljas endast från alla apotek å 2.50 pr.
ask. (G. 99954)

Den, som behöfver siden, E. Spinner & C:i,
förr J. Zürers Sidenfabrik, Zürich.
Grundlagd 1825.

torde rekvirera provver af vårt med de sista nyheterna rikhal-
tigast sorterade lager i svarta, hvita och kulörta sidentyger till
blusar, bal-, sällskaps- och promenad-toiletter.
Försändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis
till fabrikspriser.

Louis Roederer
Carte Blanche,
Grand Vin Sec.
Extra Dry.
Reims.

J. & F. Martell
*
**
***
VO
VSO
VSOP
VVSOP
Cognac.

Vid
Vinslöfs
Kvinnliga
Slöjd- och Hushållsskola
— belägen vid Vinslöfs sta-
tion å Kristianstad-Hessle-
holms Järnväg —

börjas den 1 nästk. november ny läro-
kurs, som fortgår till den 15 oktober
1901 med 2 månaders ferier, förde-
lade på vinter- och sommarmånaderna.
Läroämnen äro: damstävfnad,
fornnordisk väfnad, opphämta, rop-
sengång, klädsöm, linnösöm, lapp-
ning, stickning, stoppning, knyp-
pling, makramé, broderi, schattér-
söm, stärkning, strykning, förbands-
lära, sång samt enklare och finare
matlagning.
Årsafgiften är 25 kronor med 10
kronors förhöjning för dem, som öns-
ka deltaga i hushållsskolekursen.
Skolan är genom sitt fördelaktiga
läge inom Vinslöfs municipalsam-
hälle, sina nya och rymliga lokaler
samt framförallt genom sina dugliga
lärarinnor en af de bästa i sitt slag,
hvilket också framgår däraf, att skolan
upprepade gånger vid utställning-
ar erhållit första pris för sina till-
verkade arbeten.
Prospekt erhålles på begäran. An-
mälningar emottagas och rum anvi-
sas af kantor S. J. S. ERMAN.
Styrelsen.

Läs och tag vara på oifvanstå-
ende annons! (S. T. M. 51848)

Nyaste & finaste
PARFUM
för nästuden
Perles d'or
Wilhelm Rieger,
Frankfurt
a.M.
Finnes i alla finare
parfymaffärer.

LINNE	Leverantörer till H. K. H. Prinsen af Wales.	LINNE
Den billigaste firma i branchen för verkligt äkta oför- falskade linnevaror. Blekt damast. Borddukar från 2 s. 6 d. pr st. och till de finaste fabrikat.	Specialaffär för Brud-utstyslar af linne. Tusentals rekommendationer. Full tillfredsställelse å alla håll, hvarest man begagnar våra varor.	Äkta Cambridge- näsdukar med nål- söm för damer från 3/6 pr puss. Mycket eleganta fr. 12/— till högre pris. De myc- ket efterfrågade Ir- ländska knypplade o. broderade näsdu- karne. Linnet.lakan o. örgott, handdu- kar. Alla sl. af linne.
LINNE	Prisförteckning och provver efter önskan.	LINNE
Murphy & Orr, 18 Donegall St., (Det äldsta etablissement Belfast, Irland för Linne i norra Irland.)		

Olaus Olssons Kolimport-A.-B.
Stockholm.
1:ma ANTHRACIT.
Hushållskol. Cokes. Marie-Briketter.

Skånes Enskilda Bank
uthyr i sitt brand- och dyrkiria
Förvaringshvalf
fack mot årlig hyra å 20, 25, 35, 75 kronor, beroende på storleken.

Nya Hushållsskolan,
Västra Trädgårdsgatan 19, Stockholm,
hvilken började sin verksamhet år 1881, afser att meddela bildade flick-
kor undervisning och öfning i enklare och finare matlagning, bakning,
syltning och inläggning af grönsaker, finstrykning samt öfriga inom ett
hushåll förekommande göromål, för att sålunda sätta dem i stånd att
på praktiskt sätt förestå egna eller andras hem.
Skolan har varit besökt af 1,300 elever.
Hvarje kurs omfattar 4 1/2 månader. Elever mottagas äfven på
kortare tid.
Ny kurs börjar den 1 nästkommande augusti.
Prospekt och vidare upplysningar meddelas af
Fröken Hedda Cronius,
Föreståndarinna.

Bästa Syltsocker.
Tanto Bitkross
(Hushålls-Socker)
finnes till salu hos de flesta Herrar Specerihandlande i
Stockholm och Landsorten. (S. T. A. 74708)

Ljungskile
(omfattande Ljungskile och Berg)
Klimatiska kurort och hafsb-
badanstalt i Bohuslän, billig, berömd för
sin naturskönhet, förordad i medicinska tid-
skrifter.
Öppen 1 juni—1 september. Läkare: t. f.
provisialläkaren med. lic. Arvid Westman.
Prospekt portofritt från kamrerarekontoret.
(S. T. A. 09804)

Full ersättning för modersmjölken.
Hvarje fader och moder önska ju att gifva sina barn det bästa möjliga. Gif
därför Edra barn »Allenburys» Food, hvilket innehåller alla modersmjölakens beständs-
delar i dess rätta proportioner. »Allenburys» Food tillverkas af Allen & Hanburys Ltd,
London, en bland Englands äldsta och mest välkända firmor inom denna bransch.
(Grundad år 1715).
Säljes på apoteken samt i hvarje väl sorterad speceri- och delikatessaffär i riket.
Fullständig beskrifning jämte medicinska erkännanden sändas gratis och franko
till alla som önska från
A. W. HELAND, Norrköping, och ADOLF AHLGREN, Gefle.
Generalagenter. (G. 98528)

Sv. Panoptikon
Stockholm.
Största sevärdhet.

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs torg 14,
godtgör å Sparkasseräkning 5 proc.
(G. 94245)

Depositionsräkning
Räntegodtgörelse 5 1/2, proc.
Aktiebolaget

Stockholms Diskontobank
Hufvudkontor: REGERINGSG. 1
Afdelningskontor: HÖTORGET 8.

FÖRVARINGSFACK
uthyras af
AKTIEBOLAGET
STOCKHOLMS HANDELSBANK
8 Arsenalsgatan 8.

Sydsvenska
Kredit-Aktie-Bolaget,
Stockholm, Fredsgatan 24.
Afdelningskontor Götgat. 31.
(Fonderkr. 4,340,000)

Deposition ..... 5 %
Kapitalräkning ..... 5 %
Sparkasseräkning ..... 5 %
Upp- & Afskrifning ..... 3 %

Fru Sofia Larsson, Jönköping.
"ÖRTMIXTUR" för magsjukdom.
Har rönt exempelös framgång. Flera tu-
sen människor välsligna den. Rekomen-
deras af läkare och barnmorskor. 6 fl. på
en sats kosta 4: 40 pr sats. Sändes på järn-
väg mot efterkräf, på båtar endast då den
är förut betald. Uppgif den sort, som öns-
kas. Endast hel sats sändes.
Nr. 1. Hellsöande för kronisk förstopp-
ning, magkatarr m. m.
Nr. 2. Hallsöande för magsyra, kolik,
gallsten m. m.
Nr. 3. Bindande för tarmkatarr, diarré
m. m. — Jönköping i januari 1899.
Återförsäljare för Stålm Ernest Folke
Karlaplan 1. Allm. 5730. Riks 3016.
Sofia Larsson, Östra Storgatan 63,
Jönköping. Rikstelefon

Använd vid
Laekning af buteljer
Monténs Vaxlack
Finnes hos hrr specerihandlande.

Nyhet!
Pasty Wafers
särdeles finsmakande
från
Göteborgs Kexfabrik.